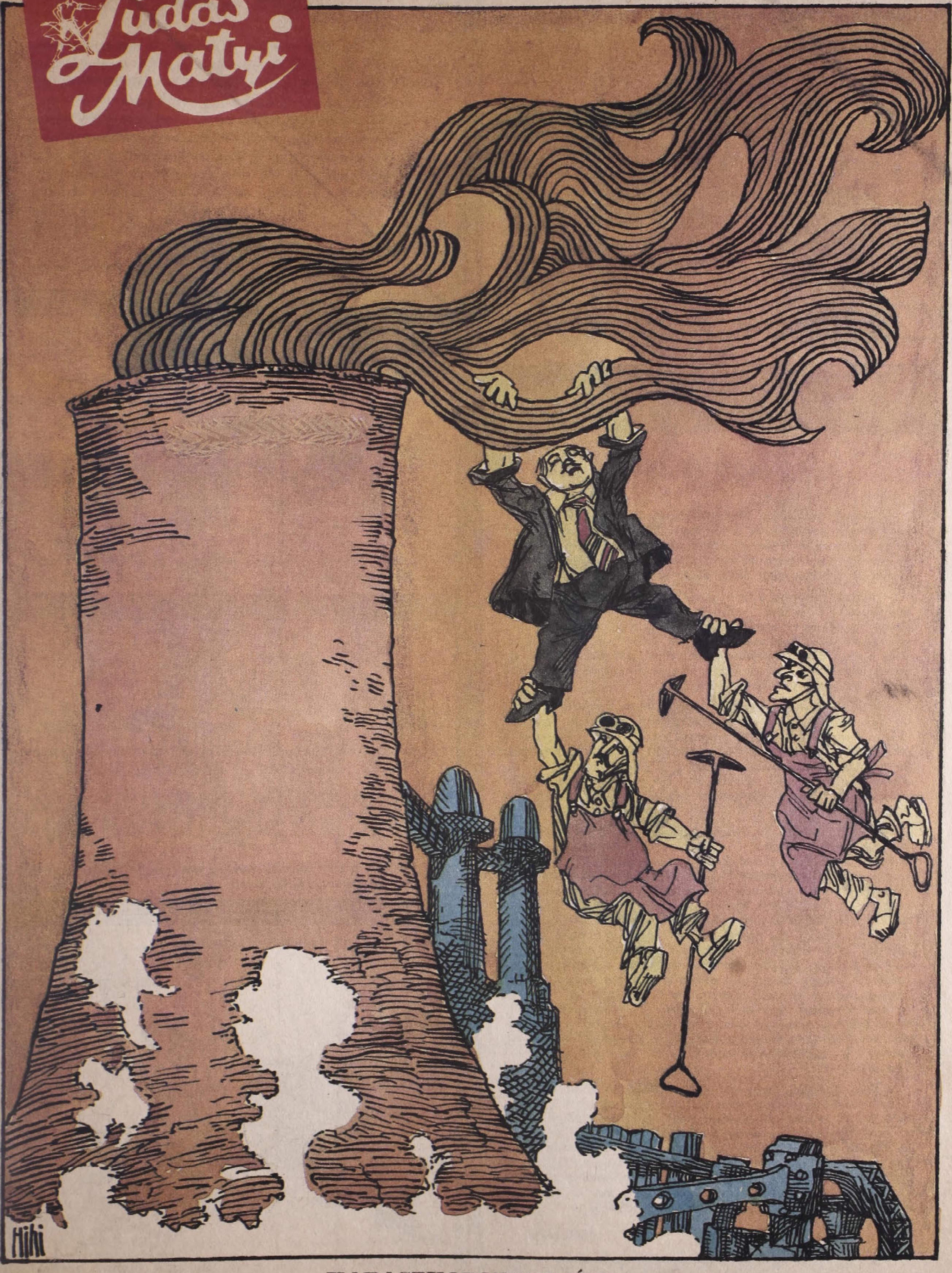
Ludas Matyi
45. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1989. FEBRUÁR 1.

KAPASZKODNI TESSÉK!

REVUNK A 8–9. OLDALON

– Mi már otthon sütjük a kenyeret, mosunk, varrunk, nyírjuk egymás haját, még a híreket is magunk találjuk ki . . .

Nagy és tsa

„Vegyes tulajdonú társasvállalkozásba" adnak több tucat Vitamin portát. Arra a kérdésre, hogy a féltulajnak meg kell-e tartania a Vitamin porta elnevezést, a Skála Coop gazdasági vezérigazgató-helyettese ezt válaszolta: „Nem! Hívhatják a boltot akár Nagy és társának."

Hosszú, göröngyös út után visszajutottunk oda, ahonnan elindultunk. Csak már jóval kevesebb vitaminnal. Az öreg Nagy fűszerüzletét hívták KÖZÉRT-nek, ZÖLDÉRT-nek, Vitamin portának. Majdnem 40 évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy újra kiírják: Nagy és társa. Mire volt akkor jó ez az egész hercehurca? Arra, hogy közben tönkrement nemcsak a bolt, hanem a kereskedelem is.

Ma már kevesen fogják azt hinni, hogy filmforgatás van, ha egy állami bolton meglátják a Nagy és társa feliratot. Hiszen visszatért a Meinl, megnyílt az első Stühmer üzlet a pesti Belvárosban, a berendezés olyan, mint az egykorinak, de márkás édességei közül csak a Tibi van meg és a Zizi, amelyet Stühmernéről neveztek el. (No meg van újra Váncza sütőpor, a fiatalabbak szerint hibás a felirat, hiszen az úgye Váncsa?)

Egy jó üzlethez, jó áruválaszték kell. Meg jó kereskedő. Mind a kettő hiánycikk. De ezen ne csodálkozzunk! Hiszen a 80-as évek elején mondták ki törvényben azt, hogy aki kereskedik, az kereskedő. Az 1978-as belkereskedelmi törvény még nem vezette be a kereskedő kifejezés általános használatát, emiatt sok hivatalban bizonytalanok voltak: valakik ugyan állnak a pult mögött, de nincs rá törvény, hogy micsodák. Persze, aki addig nem volt az, a módosító paragrafustól csak kinevezett kereskedő lett. Nem olyan, mint Csathó Kálmán nemrég látott tv-játékában, a Fűszer és csemegében, amelyben ezt mondja a harmincas évek segédje: „Egy segédnek úgy kell szeretnie a boltot, mint a főnöknek és egy főnöknek úgy kell dolgoznia a boltban, mint egy segédnek." Ez ma úgy igaz, hogy sem a segéd, sem a főnök nem szereti a boltot – tisztelet a kivételeknek! Dehát: ennyiért ki megy a vevő után? És ki után megy a vevő? Ennyiből?!

Nem is értem, hogy az egykori Nagy és társa, hogyan tudott működni, amikor nem volt mögötte vállalati központ. Vagy talán éppen ezért? Mert nem vizsgálta külön csoport a munkáját, végignyálazva a vásárlók könyve bejegyzéseit. És amikor ez megtörtént! – egy bolt könyvében alig találtak panaszt, annál több dicséretet, akkor annak kiderítésére indult nyomozás, hogy hátha a boltvezető beszélte rá ezekre a beírásokra a vevőket?! A központban már el sem tudták képzelni, hogy egy kereskedő kereskedhet is.

Földi Iván

Mire költik?

„Úgy élek, mint a többi nyugdíjas" – nyilatkozta nemrég a rádióban Lázár György, és ez igazán megható. Csak azon töprengek, vajon mire költi azt a cirka 30 ezret, ami az ő nyugdíja és az országos átlag között van?

Lehet, hogy mányi bányarészvényeket vesz. Vagy inkább Bős–Nagymarost? De megtörténhet, hogy mindene rámegy a sok repülőjegyre, hogy a líbiai kintlevőségeket behajthassa. Istenem, szegény! Ha nem kapná meg nyugdíjként a teljes fizetését, a jamburgi gázszámlára már nemigen jutna. Hacsak nem segít neki Németh Károly vagy Sarlós István.

Hátha ők is meg tudnak valamennyit spórolni a nyugdíjukból.

Peredi Ágnes

– Hol maradnak el ilyen sokáig a gyerekek? Fél hétkor vége volt a tüntetésnek . . .

– Az állam viszont tartozik nekünk egy rendes lakással és két gyermek neveltetési költségeivel!

LAPLEMONDÁS UTÁN

– Mégiscsak egyszerűbb volna, ha igazi újságot olvasnál.

BRENNER GYÖRGY:

Már most...

ZSAROLÁS

– Ha nem kapunk béremelést, holnaptól a régi áron adjuk el az élelmiszereket!

– Szép lenne úgy címert cserélni, hogy közben nem lőnek...!

PROGNÓZIS

– A Demokrata Fórum ma borús, az MSZMP derült, az aktívaértekezlet feloszlatta a ködöt, azóta fagy.

VILMA NÉNI

– A szakszervezeteket se irigylem, most vagy dolgozóellenesek, vagy reformellenesek lesznek...

HOGYAN VETTEM MEG SZEGEDET?

Amikor meghallottam, hogy a Csongrád Megyei KISZ Vezetőképző Intézetét a megyei KISZ-bizottság 100 forintért átjátszotta a KISZ KB-nak, azonnal Szegedre siettem. Régen fentem már a fogam egy jó kis ingatlanra, s úgy éreztem, most végre elérkezett az én időm. Mert 32 szobát, tízhektáros parkot 100 forintért megvenni, nem akármilyen üzlet.

A KISZ-bizottságon azonnal megtaláltam az illetékest.

— Végleges a szerződés? — kérdeztem a hivatalos fiatalt. — Nem akarok árfelhajtó lenni és újabb inflációt gerjeszteni, de nekem akár 110 forintot is megérne ez a vezetőképző tábor.

— Nem megy! — tárta szét sajnálkozó karjait az ifjúsági vezető. — A KISZ KB gyorsabb volt, mint Ön — tette hozzá.

Letörtnek látszhattam, mert segíteni próbált.

— Itt a Virág cukrászda, Szeged egyik nevezetessége — mondta az anti-alternatív fiatal. — 80 forintért a magáé lehet.

— A Virág? — kérdeztem. — Nem is tudtam, hogy a maguké!

— Nem a miénk! — húzta ki magát önérzetesen a hivatalos. — De a vezetőképző sem volt a miénk, aztán mégis elpasszoltuk!

Közelebb hajolt, úgy súgta a fülembe, hogy senki se hallja:

— Joghézag! — mondta a legális ember.

Megvettem a Virágot, s miután maradt még némi pénzem, gondoltam viszek haza a gyerekeknek egy kis vásárfiát.

— A Dóm-teret mennyiért adják? — kérdeztem. — A kisfiam majdnem hároméves, úgy örülne egy ilyen szép térnek!

— 120! — mondta a hivatalos fiatal. — Dómmal együtt 130.

Próbáltam lealkudni az árból, de az elvtárs nem engedett.

— Legfőbb érték a gyermek! — gondoltam és megvettem a szegedi KISZ-től a Dóm-teret, templomostul, tornyostul.

— Mi van még? — kérdeztem. — De nehogy valami bóvlit sózzon rám!

— Itt van a pártház — felelte az anti-alternatív. — Garantáltan jó állapotban levő ingatlan, a lakásépítési alapból felújított épület. 90 forint!

Még sohasem volt pártházam, nem hagyhattam ki a kínálkozó lehetőséget.

— Vegye meg a klinikát is! — mondta a fiatal. — 40 forintért a magáé!

— A klinika süllyed — tettem egy halk ellenvetést.

Láttam a tekintetén, hogy gondolkodik.

— Na jó! — futott át rajta a gondolat. — Akkor hozzáadjuk a Tisza-partot is, s az egészet elviheti ötvenért.

Lassan sikerült az összes pénzemet elköltenem, enyém lett a Széchenyi tér, a Kárász utca, a Múzeum.

— Maradt még valami kis aprópénzem — mondtam a legális fiatalnak. — Szükségem lenne néhány jó emberre is...

Az anti-alternatív felkapta a fejét.

— Emberek adás-vételével nem foglalkozunk! — mondta büszkén. — Ez etikátlan lenne. Az ilyen ügyletek olyan távol állnak a KISZ-től, mint tanácselnököktől a szántóföldvásárlás!

Lelkembe szomorúság költözött, már indultam kifelé, amikor az ajtónál utolért.

— Azt tudja, miért nevezik Csongrádot Pol-Pot megyének? — kérdezte együttérzően.

— Hallottam valamit — mondtam. — Állítólag a helyi hatalmasságok az értelmiség legjavát már elüldözték a városból.

— Hát éppen ez az! — sóhajtott a felelősségteljes fiatal. — Sokan elmentek, de azért maradtak még jócskán. Forrófejűek és hőbörögnek... Tudja mit? Ne mondja ránk, hogy nyerészkedni akarunk: tartsa meg a pénzét, csak vigye el a Király Zoltánt, meg a többi heveskedő tudálékost...

Föld S. Péter

ROBBANÁSVESZÉLYES HELYZET

– Apátoknak már csak az iváson jár az esze! Folyton valami Molotov-koktélt emleget . . .!

DIPLOMÁCIA

– Remélem, ez még nem az utótalálkozónk?

SZILÁNKOK

VÁMVIZSGÁLAT

— A vámtiszt szerencsére nem vette észre, hogy nagyon értékes gondolatokat vittem át a határon.

MINŐSÉGI MUNKA

— A múlt héten fejezték be a bérházunk tatarozását. Ideje lenne már, hogy újból tatarozzák . . .

KÜLÖNBSÉG

— Éjszaka mindig Rólad álmodom. Aztán reggel, amikor felébredek, nagyon zavar, hogy mellettem vagy.

REKLAMÁCIÓ

— Hogy lehet ebbe a gyönyörű, értékes, meisseni porcelántányérba ilyen vacak marhapörköltet tálalni?

KÉRDÉS

— Egy ezressel megmentheted az életem — mondtad tavaly. Nem adtam. Hogyhogy még mindig élsz?

EGYEZSÉG

Szóval nálam nem lesz rossz dolga. Két nagyobb, meg egy kisebb szobát kell takarítani. Hetente egyszer nagymosás, kétszer kismosás. A cselédszobában saját ágya lesz, szép asztala. Holnap már kezdheti is a munkát. Csapjon a kezembe. Megegyeztünk?

— Hát persze, a saját fiammal ne egyeznék meg?!

KÉSÉS

— A mi házunkba mindig késve hozza a postás a napilapokat. A mai számban például a 45-ös földosztásról olvastam híreket.

A BARÁTSÁG PRÓBÁJA

— Megloptam a legjobb barátom. Ha ezért megharagszik, nem is igazi barát.

ÁREMELÉS UTÁN

Reggel nyolctól este tízig céltalanul villamosozik, mert ki akarja használni a havi bérletét.

SZÁLLODÁBAN

— Az ágyba kérem a reggelit és a szobalányt.

JÓKÍVÁNSÁG

— Szívből kívánom önnek, hogy száz évig éljen.

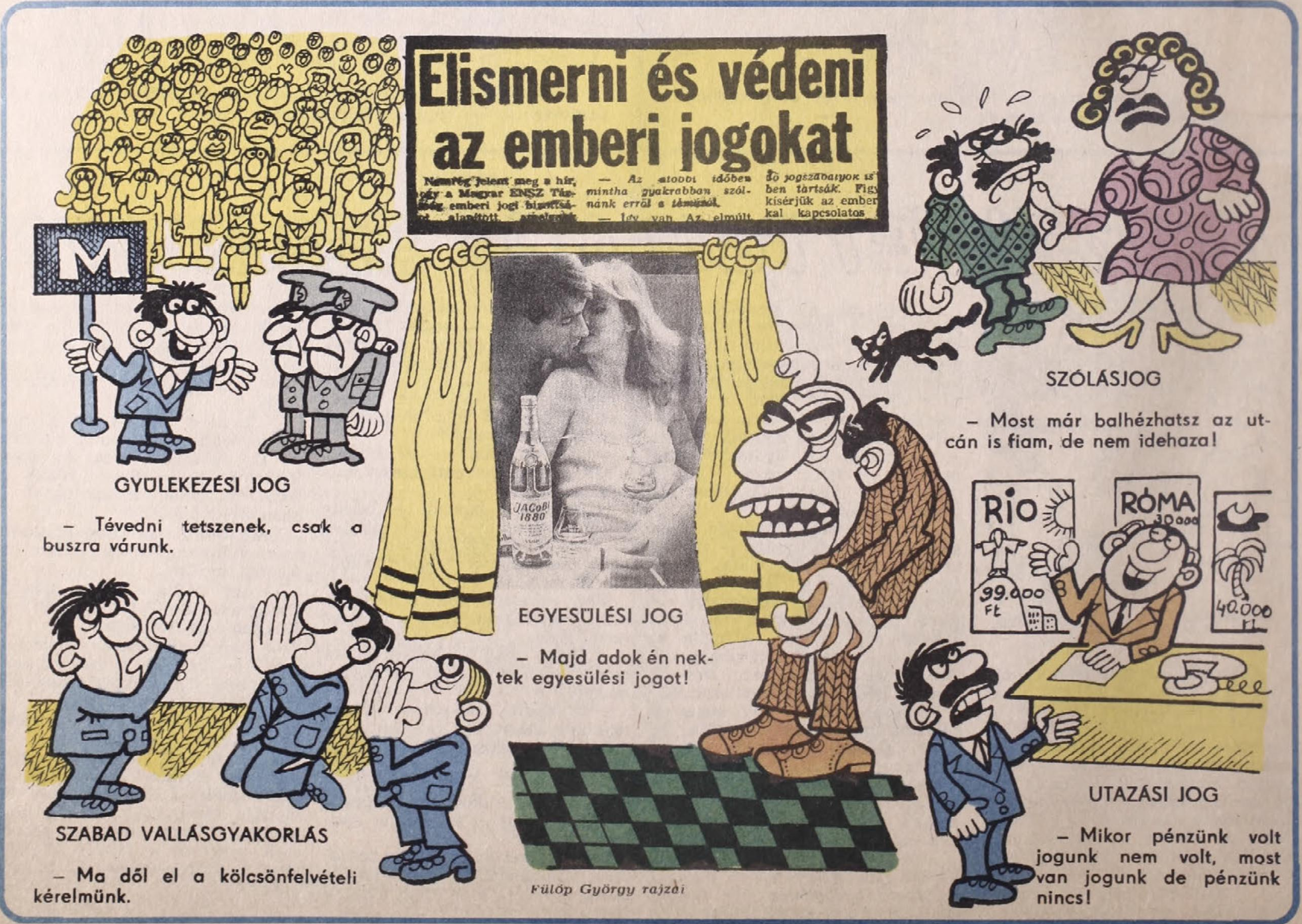
— Nehezére esett volna százötvenet mondani?!

ÍRÓ

— Minek neked két írógép?

— Ezen írom az unalmas, gyenge novellákat, a másikon a zseniálisakat.

Galambos Szilveszter

GYÜLEKEZÉSI JOG

– Tévedni tetszenek, csak a buszra várunk.

SZÓLÁSJOG

– Most már balhézhatsz az utcán is fiam, de nem idehaza!

EGYESÜLÉSI JOG

– Majd adok én neked egyesülési jogot!

SZABAD VALLÁSGYAKORLÁS

– Ma dől el a kölcsönfelvételi kérelmünk.

UTAZÁSI JOG

– Mikor pénzünk volt jogunk nem volt, most van jogunk de pénzünk nincs!

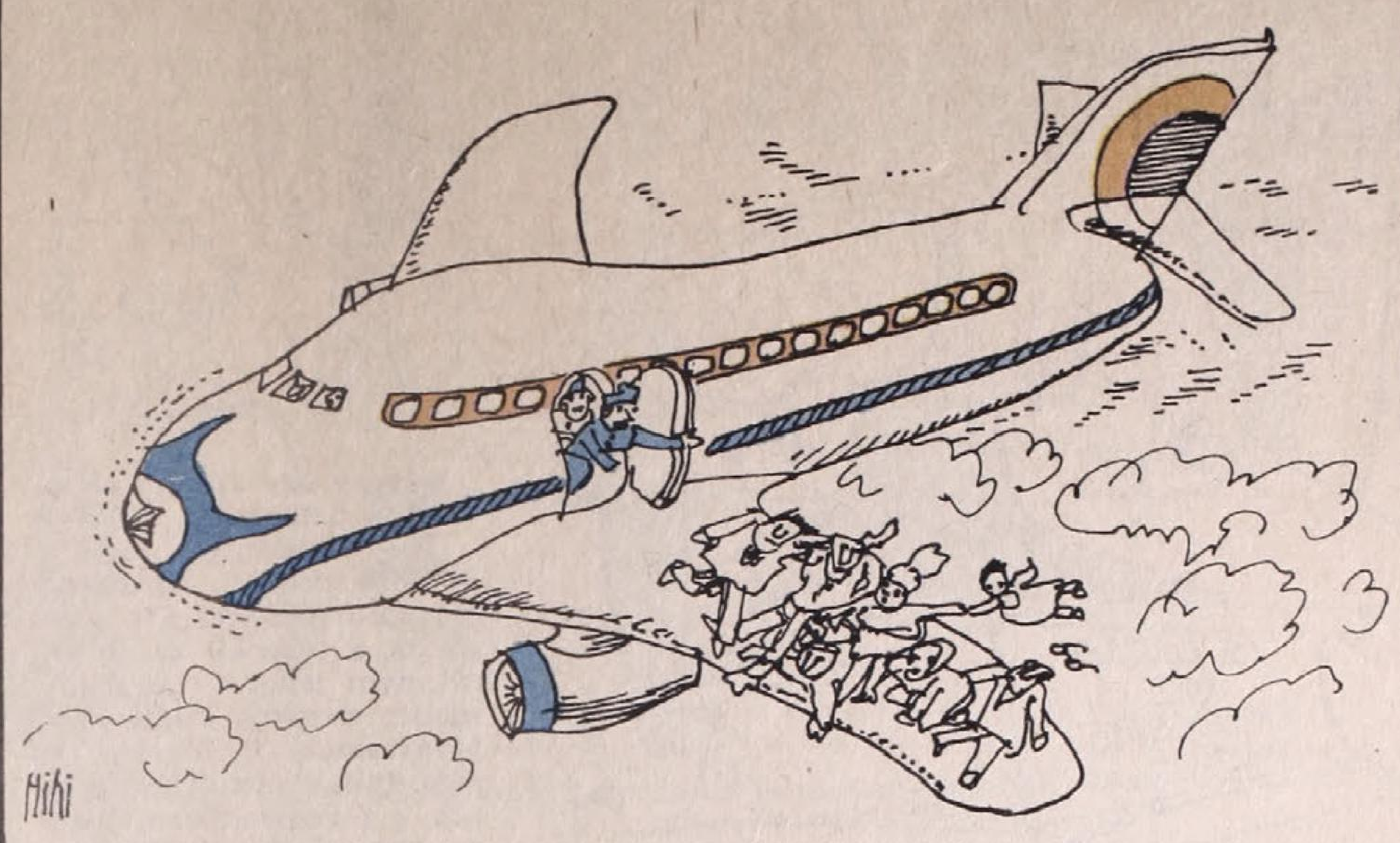
Fülöp György rajzai

ALÁÍRÁS ELLENŐRZÉS

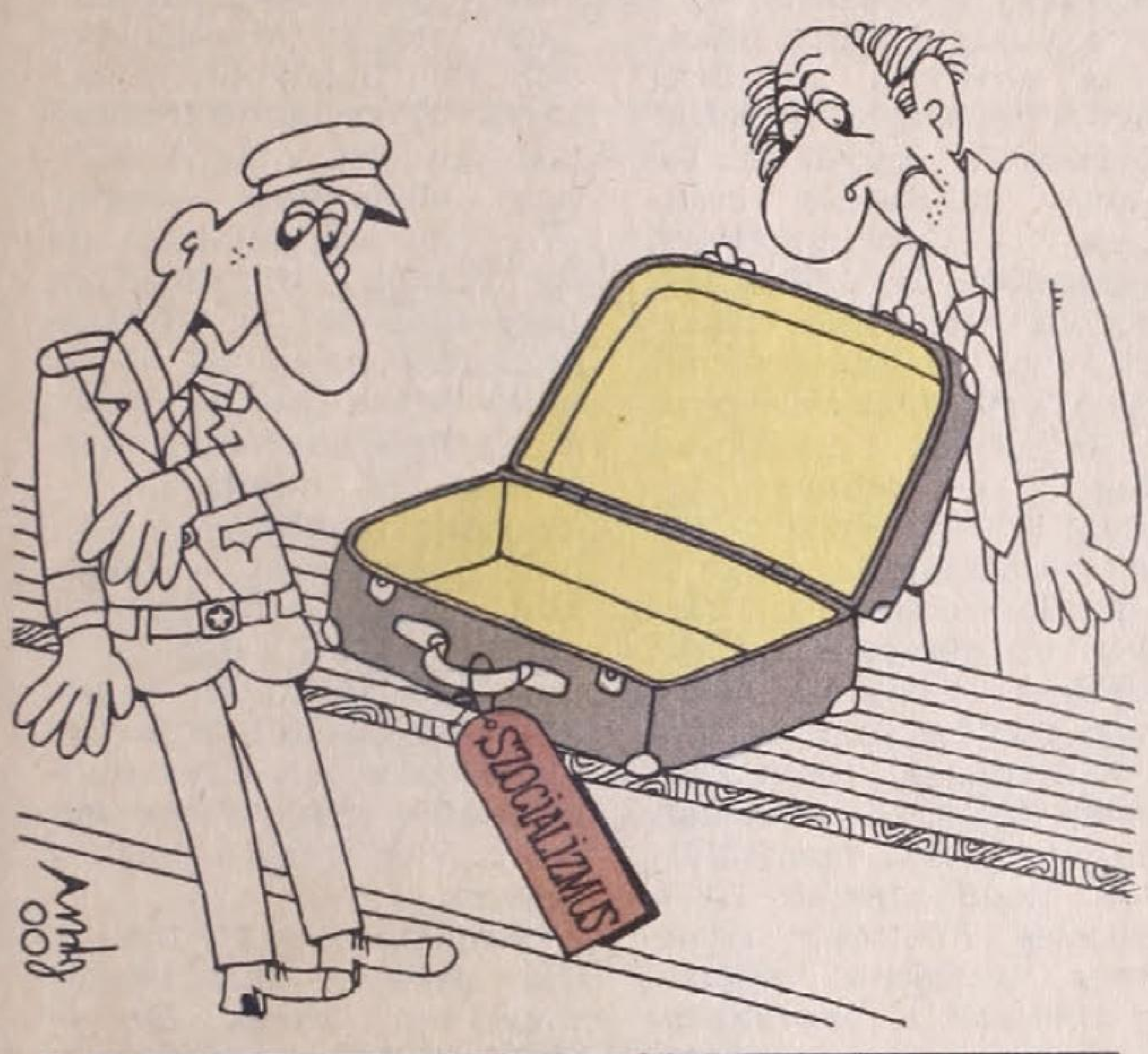
– Valójában a kedvüket szeretnénk elvenni attól, hogy csak úgy ukmukfukk visszahívjanak egy képviselőt.

BOMBARIADÓ

– Jöjjenek vissza! Vaklárma az egész...

ÚTI POGGYÁSZ

GYÓGYSZERES

– Quarelint, Kalmopyrint, Algopyrint, mindenféle gyógyszert veszek!

KÖVET KÖVÖN

Úgy hírlik, hogy Bizonyos Szerv szakít egy élet szokásával és a leendő nagykövetekkel még kiküldetésük előtt elegyedik szóba. Esetleg valahogy így.

— Alkalmasnak érzi magát a feladatra?

— Micsoda beszéd. Tenyerestül-talpastul. Kérem, nekem mozgalmi múltam van. Én ott álltam Madrid határán.

— Tudjuk, amikor útban Barcelona felé a vadásztársaság többi tagjával együtt elitta a kormány buszát. Nos, mindegy. Ön már teljesített külszolgálatot.

— Méghozzá teljes mellszélességgel. Olaszországban voltam.

— Ön beszél olaszul?

— Minek? Hiszen ott a legfőbb méltóságnak is magyar neve van.

— Micsoda?

— Pápa.

— Önt aztán nemkívánatos személynek nyilvánították.

— Igen. Mert szerencsétlen csórikáim azt hitték kémkedek.

— Holott?

— Az tény, hogy minden hétfőn, szerdán és pénteken titkos üzenetet dugdostam kis cetlin egy százados tölgy odvába. A cetliken kivétel nélkül ez állt: „Maca, este gyere föl, majd hancúrozunk egy jót!"

— Ki volt az a Maca?

— A követség vicinéje. Tűzrőlpattant menyecske, bolhát lehetett irtani a farán.

— Miért nem tudta ugyanezt az üzenetet szóban átadni annak a bizonyos Macának?

— Azt kiszúrták volna a követségen. Egy diplomata sose hancúrozzon rangon alul.

— Önt ezek után visszarendelték és más magas beosztásba helyezték. Mi vezette a pliocén program kifundálására?

— Az atyai szeretet. A fiacskám. Ma már ő is felelős poszton tépi magát, de akkor még iskolába járt. És a tanárja mondta, hogy a pliocénban még éltek ezek az őshüllők. Na, gondoltam, miért ne legyen annak a gyereknek egy pár szorgalmi jegye, előásunk egy-két ilyen ősgyíkot, ősmadarat, a srác szépen beragasztgatja a rovargyűjteményébe, az a mafla pedagógus majd földhözveri az üleptyit örömében.

— És erre ráállított egy egész iparágat.

— Persze. Mit meg nem tesz az ember a gyerekiért, még ha százszor előnyös helyzetű is a drágám.

— Önt ezek után ismét más magas beosztásba helyezték.

— Ja. A szénbányászatba.

— Árulja el, miért importált hatezer vagon elsőrendű hollótust Kínából?

— A minőség javítása érdekében. Nekünk ugyebár főként barna szenünk van.

— Így igaz.

— Az emberek meg inkább a feketét szeretik.

— És?

— Gondoltam megfestjük.

— Ön tehát ezek után is alkalmasnak érzi magát a külszolgálatra?

— Csakis. Mentül külebb, antul inkább.

— Milyen nyelven beszél Ön?

— Török.

— Tessék, mondjon valamit törökül.

— Félre vagyok értve. Mondom: egy nyelvet török.

— Melyiket?

— A magyart.

— Helyes. Hát kérem, ez minden.

— Príma. Akkor hát mehetek?

— Természetesen.

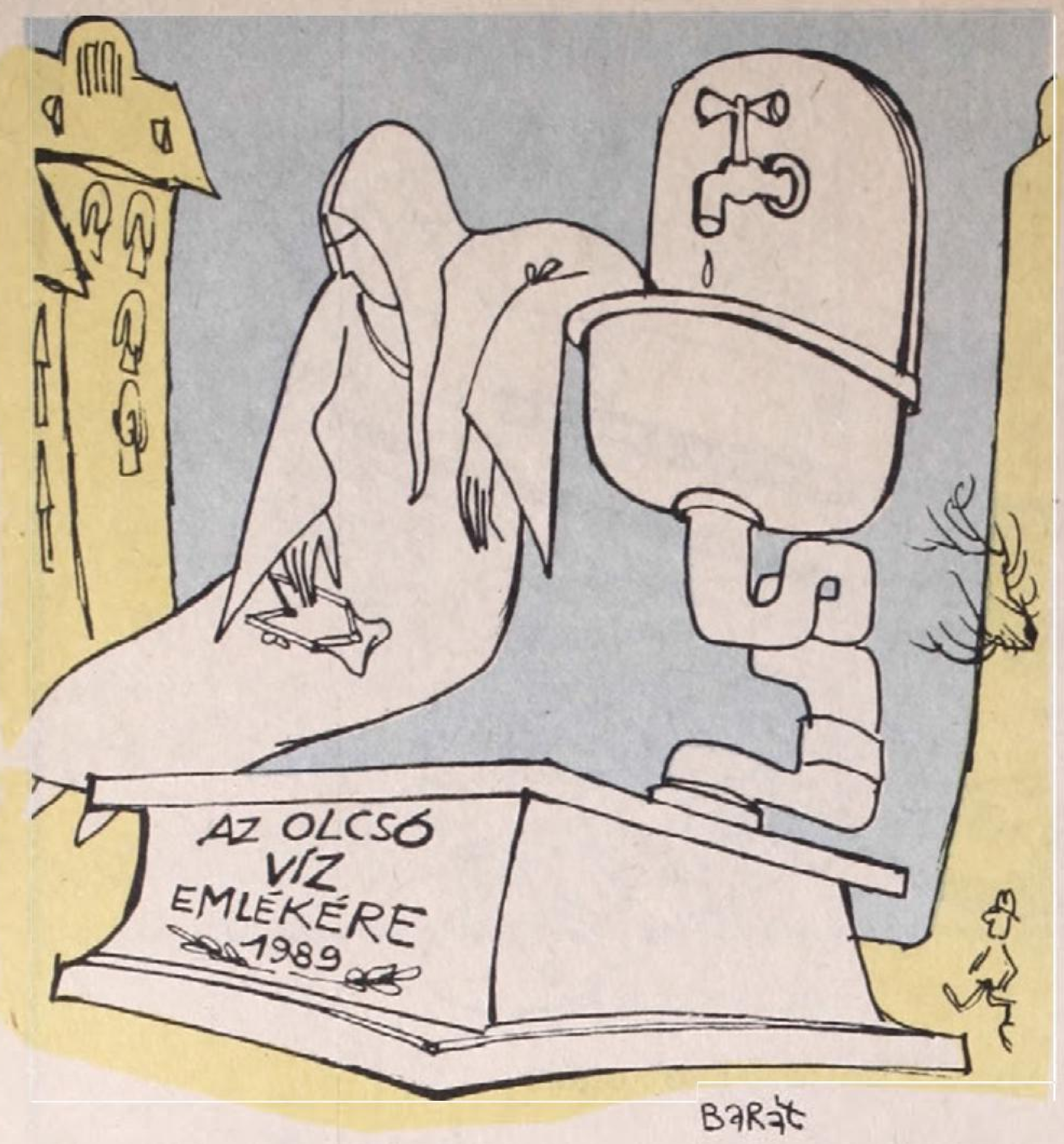
— És tessék már mondani, mégis hova?

— Ahová mi gondoljuk!

Peterdi Pál

A költségvetés gondja

EGY RÓKÁRÓL HÁNY BÉRT LEHET LENYÚZNI?

FOTÓSAROK

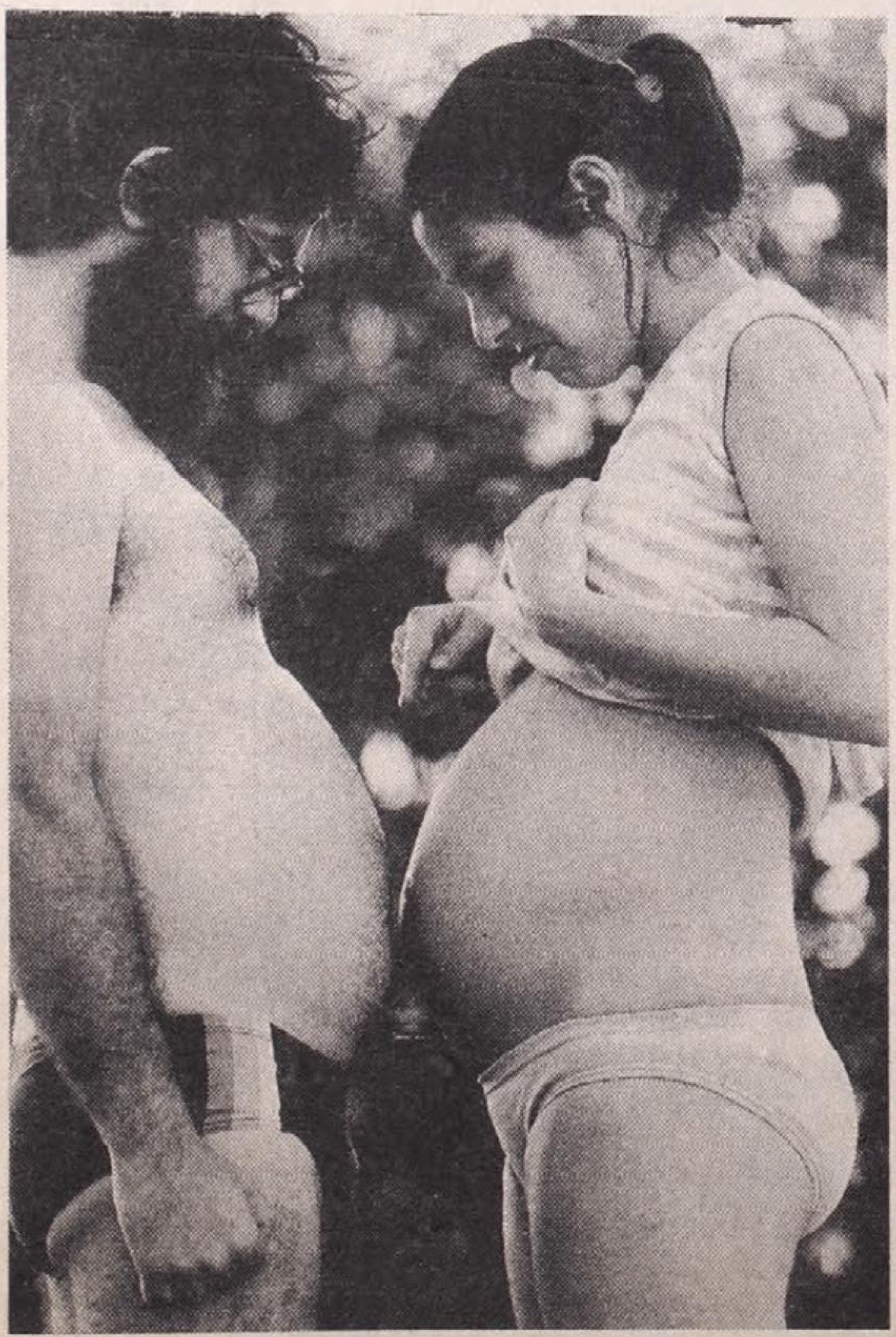
Mindent be kell vallani!

Most, amikor rohamosan közeledik az „Igazság pillanata", azaz az adóbevallások határideje, a legkülönfélébb hírek szállingóznak arról, hogy az illetékesek milyen módszerekkel próbálnak fényt deríteni még a legapróbb jövedelmekre is.

Sokan úgy tudják, hogy ezekben a hetekben a házmesterek különös továbbképzésen vesznek részt. E kurzus keretében azt tanítják nekik, hogyan vegyék észre, ha a gondjaikra bízott házban esetleg vagyonosodás folyamata állna be, s a lakók közül egyesek a közelmúltban meghozott intézkedések dacára mondén életet élnének. (Sajtot esznek, újságot járatnak stb.)

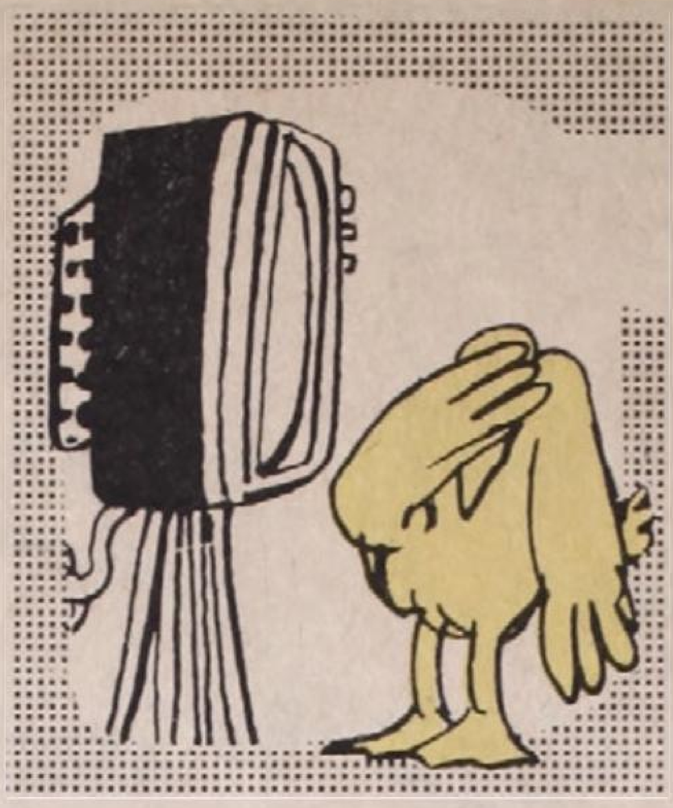
S bár egy régi mondás szerint az a miénk, amit megeszünk, az adóhatóság ezt az igazságot is újraértelmezi. Amit megeszünk, annak egy része ugyanis adóköteles! Ezért a személyi jövedelemadó kiszámításánál hasunk méretét, derekunk kerületét is figyelembe kell vennünk. (Képünkön: adóbevallásra készülő emberek egy csoportja.)

efespé

(T. Balogh László felvétele)

JEHOVA IDEJE

Ha egy színész megbetegszik, a tévé bejelenti, hogy a színház következő előadása elmarad. Ha magának a tévének a műsorát nem lehet — karbantartási munkák miatt — a fővárosban (!) fogni, csupán utólag mondják derűsen a tévéhíradóban, hogy az járt jól, hehe, aki nem hívta ki a szerelőt, hehe. A karbantartók főnöke még meg is nyugtat mindenkit, hogy az adáskimaradás, akárcsak az áremelés, máskor is elő fog fordulni: egy teljes évre szóló karbantartási tervükön nem változtathatnak pusztán amiatt, hogy most már hétfőn is van tévéműsor. No de 1990-től kezdve a munkát már hajnalban fogják végezni.

Ez a szélsebes idomulás az új körülményekhez, ez tetszik nekem. Épp oly példamutatónak érzem, mint nagyvállalataink zöméét, vagy állami szerveinkét. Utóvégre megtehetnék, hogy csak háromnégy év múlva módosítják a régi struktúra alapján kialakított karbantartási rendet, nem igaz? De nem, ők nagyon is megértik, hogy ma nincs idő lacafacázni. Mert mi is az az egy röpke év a világtörténelemhez, de még akár csak a kibontakozásra szánt periódushoz mérten? Össze-vissza kapkodja magát Budapest VIII. kerületi Tanácsa is, hogy a dr. Vida Miklós képviselő visszahívására tett lakossági indítvány nyomán mielőbb döntés szülessék. Alig két hónappal a bizalmatlansági aláírások átvétele után már össze is ültek, hogy korunkhoz illő sietséggel megállapítsák: nem tudják, mi a teendő. A Tanács tanácstalan. Mindazonáltal bízhatunk benne, hogy a következő országgyűlési választásokig, miután minden tiltakozót egyenkint berendeltek, hogy grafológussal hitelesítsék aláírásukat, a javaslat elintézése folyamatba tétetik. Utóvégre sürget az idő, ezért még az apparátus mélységes fölháborodására sem szántak egy-két hétnél többet. Legyenek megsüvegelve.

A földi Paradicsomtól mindamellett még messze vagyunk. Megerősítette e tényt a *Hazai tükör* műsora is, amely a „mindenáron a felszínen maradni" jelszavának jegyében foganva, mindvégig csakugyan következetesen megmaradt a felszínen, gondosan ott zárva riportjait, ahol az igazi kérdések következhettek volna. A műsornak egyébiránt főleg a Jehova tanúival foglalkozó része bizonyította, hogy a földi Paradicsomra, bármennyire sürget is az idő, egyelőre várnunk kell. Hogy meddig, azt csak a végtelen idővel rendelkező Jóisten tudja, de ő aztán igen, legalábbis megszólaltatott tanúi szerint. Akik mellesleg fölöttébb ismerősnek tetszettek, mégpedig nemcsak a megvalósítható földi Paradicsomba vetett hitük, hanem a szocreál legfénylőbb napjait idéző „szentképeik" és módszereik folytán is. Mert vajon hogyan hirdetik az igét Jehova tanúi? Népnevelőket küldenek a város(ok)ba, olyanokat, akiknek sok a ráérő idejük, tehát nyugodtan rabolhatják a másokét. Igaz, emlékeimben a népnevelők úgy élnek, mint akik kettesével járnak. Lehet, hogy ebben a szakmában is leépítés történt?

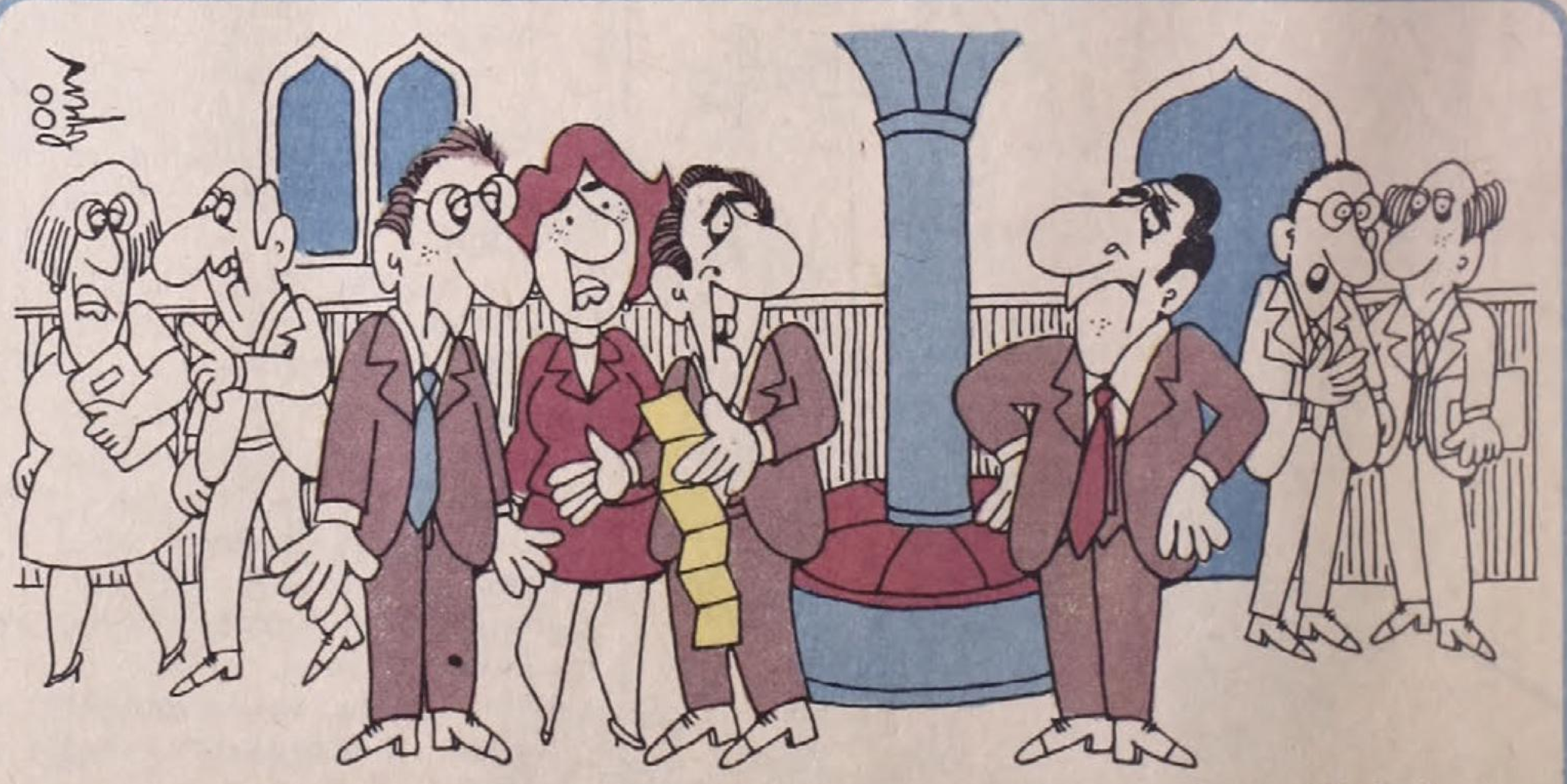
A jehovisták ideológiája az általános szeretet, amelyből — láthattuk — csak az alternatív családtagok maradnak ki, például az olyan, másként gondolkodó fiúgyermek, akit szeretetet hirdető mamája emiatt megtagad, s vele még csak párbeszédet sem kezdeményez. Hiába, no, aki szektás, az szektás, s az ilyen mindig könnyen válik egyszerű tanúból fanatikus ügyésszé, sőt bíróvá.

Jehovánál és tanúinál több ráérő ideje egyébként csak a manapság patikába járó magyar állampolgárnak van, legalábbis a hatsávos új recept-árkiszámítási rendelet világra ihlőinek elképzelése szerint. (Vö.: felvilágosulatlan abszolitizmus.) Mit mondjak, nem kívánom az illetékes miniszterasszonynak, hogy személyesen kelljen sorba állnia gyógyszerért, s meghallgatnia mindazon — kevéssé fennkölt — eszméket, melyeket a fejenkint teljes órát igénybe vevő sorállás alatt róla cserélnek áldozatai. A patikán messze túl, a járdán kígyózó sorokat látva mindenesetre már értem, miért is van kígyó a patikák cégérén.

Nem, Isten a tanúm, hogy Jehova tanúja én bizony nem leszek. De — szó, ami szó — a tévében is látott gyógyszertári jelenetekéi sem szívesen. Láttukra az ember csak legyint, lemondón.

A miniszterasszony viszont ne csupán legyintsen.

Timár György

– Az ember már a gyerekei fényképét se mutogathatja anélkül, hogy frakciózással ne gyanúsítanák...

E heti vigaszunk:

ROSSZUL ÁLLUNK, DE CSEHÜL NEM

Felfüggesztették a focibotrány vádlottainak büntetését

NAFTALINBAN A BUNDA

– Baj van, Balogh elvtárs! A helyi alternatívok aláírásokat gyűjtenek az első éjszaka jogának eltörlésére . . .!!

VÍZÁGYÚDÖRGÉS

– Ez nem egy nyugati tüntetés, szivem, ez Prága.

MaFoRIZMák

Az élet nem áll meg, csak egyre nehezebb.

Vegetáriánus is kerülhet közel a húsosfazékhoz.

Néha nem könnyű szeretni szeretteinket.

Lassacskán minden kalória luxuskalóriának számit.

Főfoglalkozású melléfogók pedig vannak.

Ahogy romlik a közbiztonság, úgy javul a közbizonytalanság.

Kudarcainkban már-már sikeresek vagyunk.

Tisztes kort tisztességtelenek is megérhetnek.

Minden hir rémhir.

(münz)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A férj későn tér haza, és meglepődve veszi észre, hogy felesége ágya mellett az éjjeliszekrényen egy félig elszívott szivar díszeleg a hamutartóban. Üvölteni kezd:

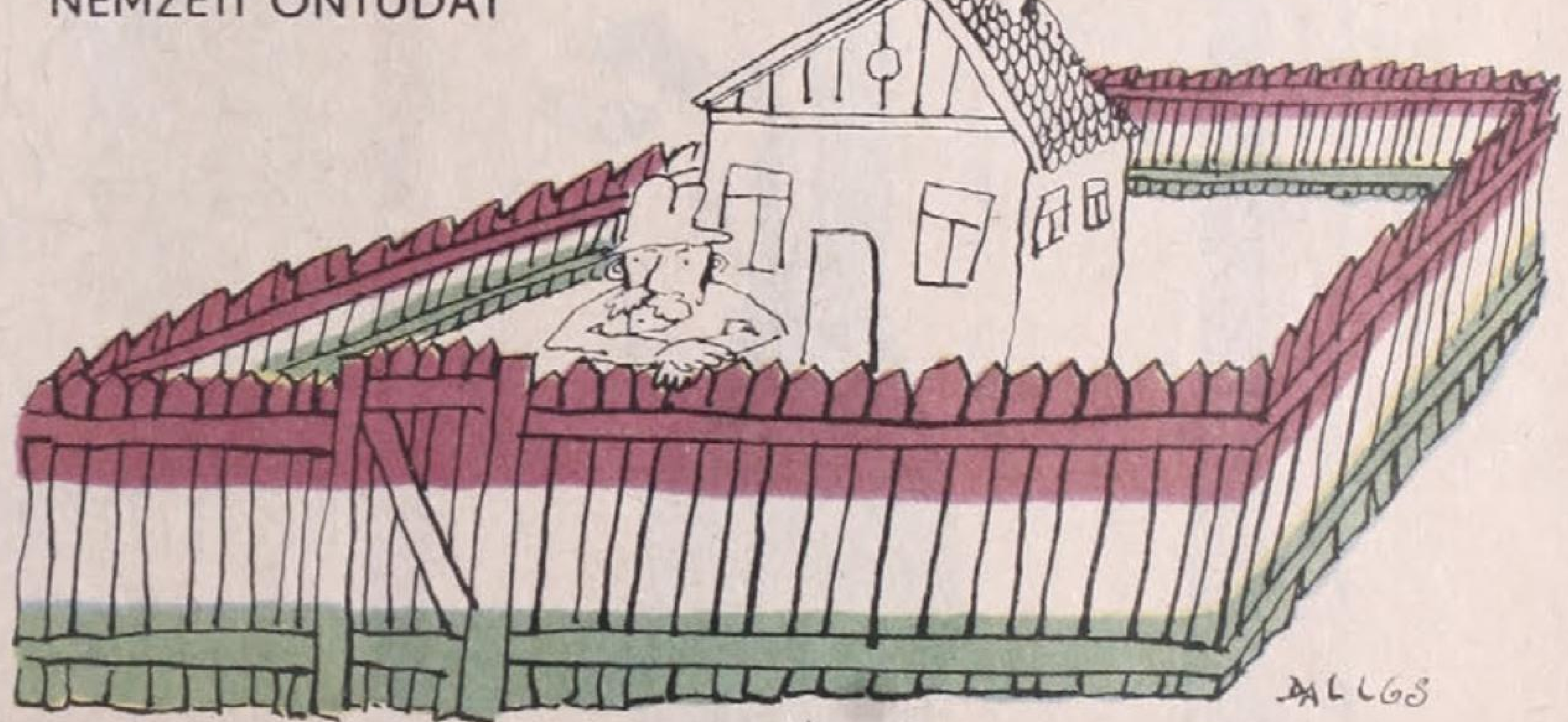
— Megcsalsz, te ocsmány! Azonnal mondd meg, honnan való ez a szivar!

— Nem tudom, drágám, én sem értem — próbál védekezni a feleség.

— Mondd meg azonnal, honnan van, különben megöllek!

— Havannából, uram — szólal meg egy halk férfihang az ágy alól.

NEMZETI ÖNTUDAT

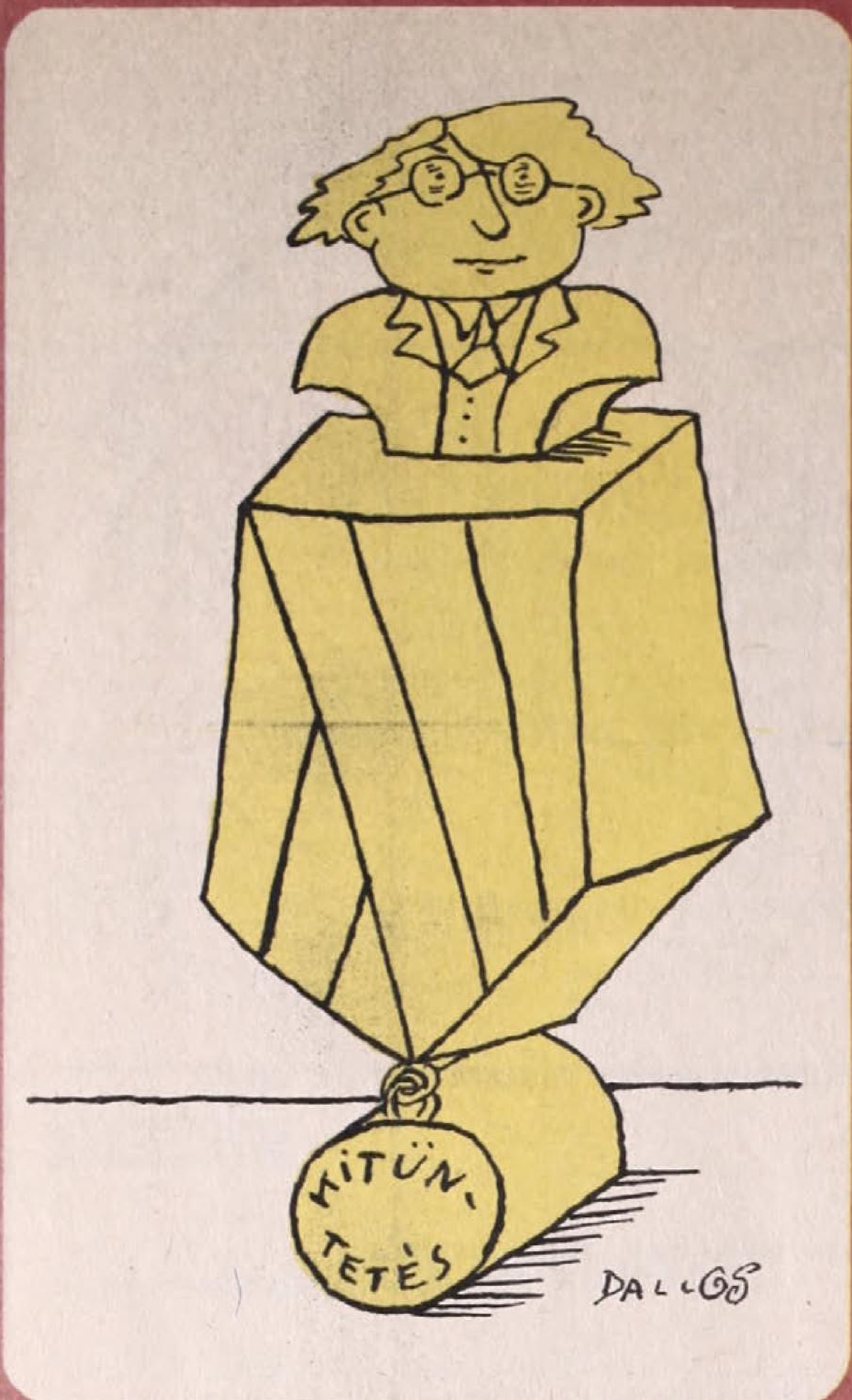

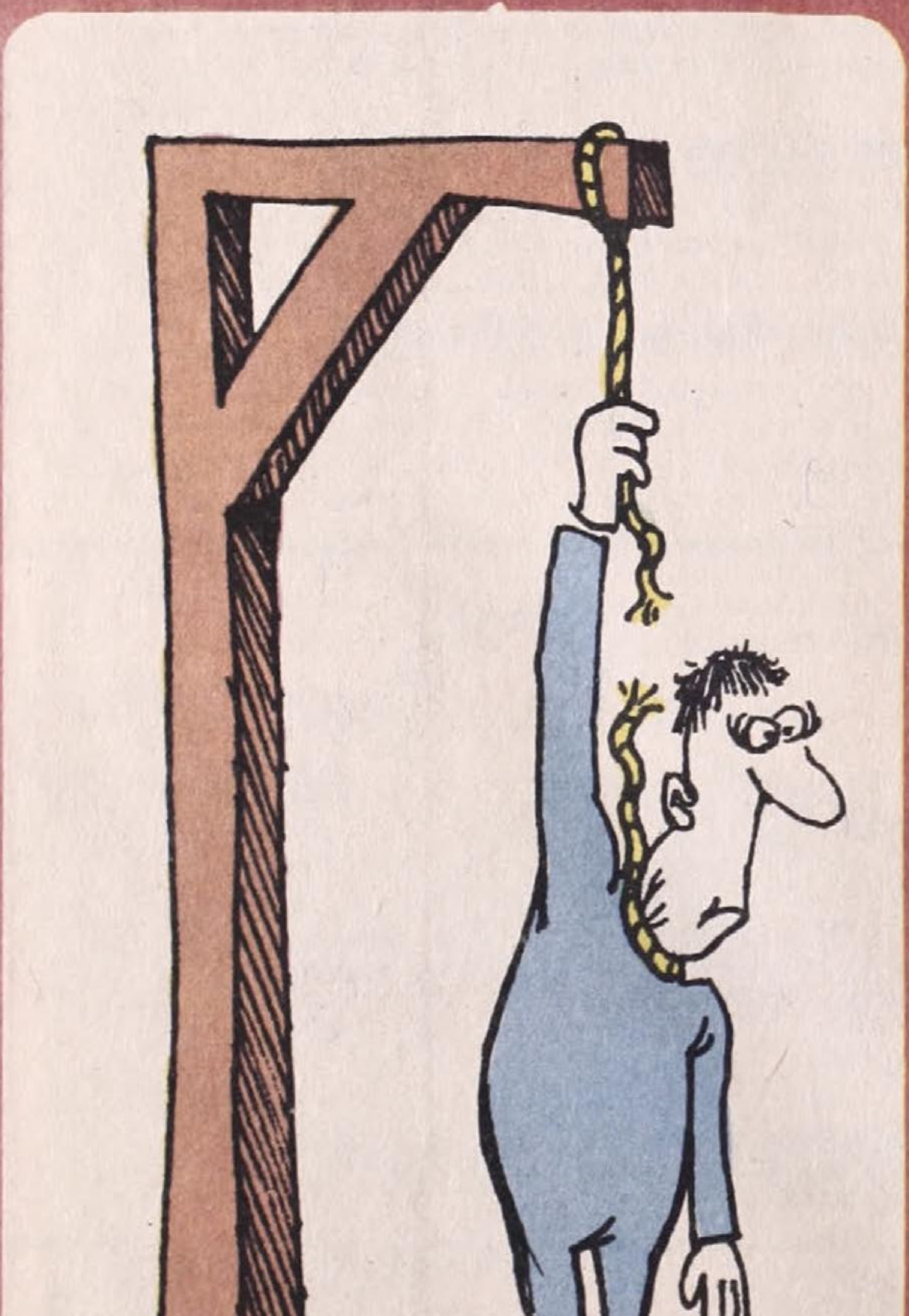
– Milyen jó, hogy annak idején nem volt pénzünk se gázra, se villanykályhára.

– „Kedves Freddy bácsi! Itt megint úgy alakultak a dolgok, hogy jó lenne, ha küldenél valami csomagot . . ."

KAPASZKODNI TESSÉK!

IRIGYKEDÉS

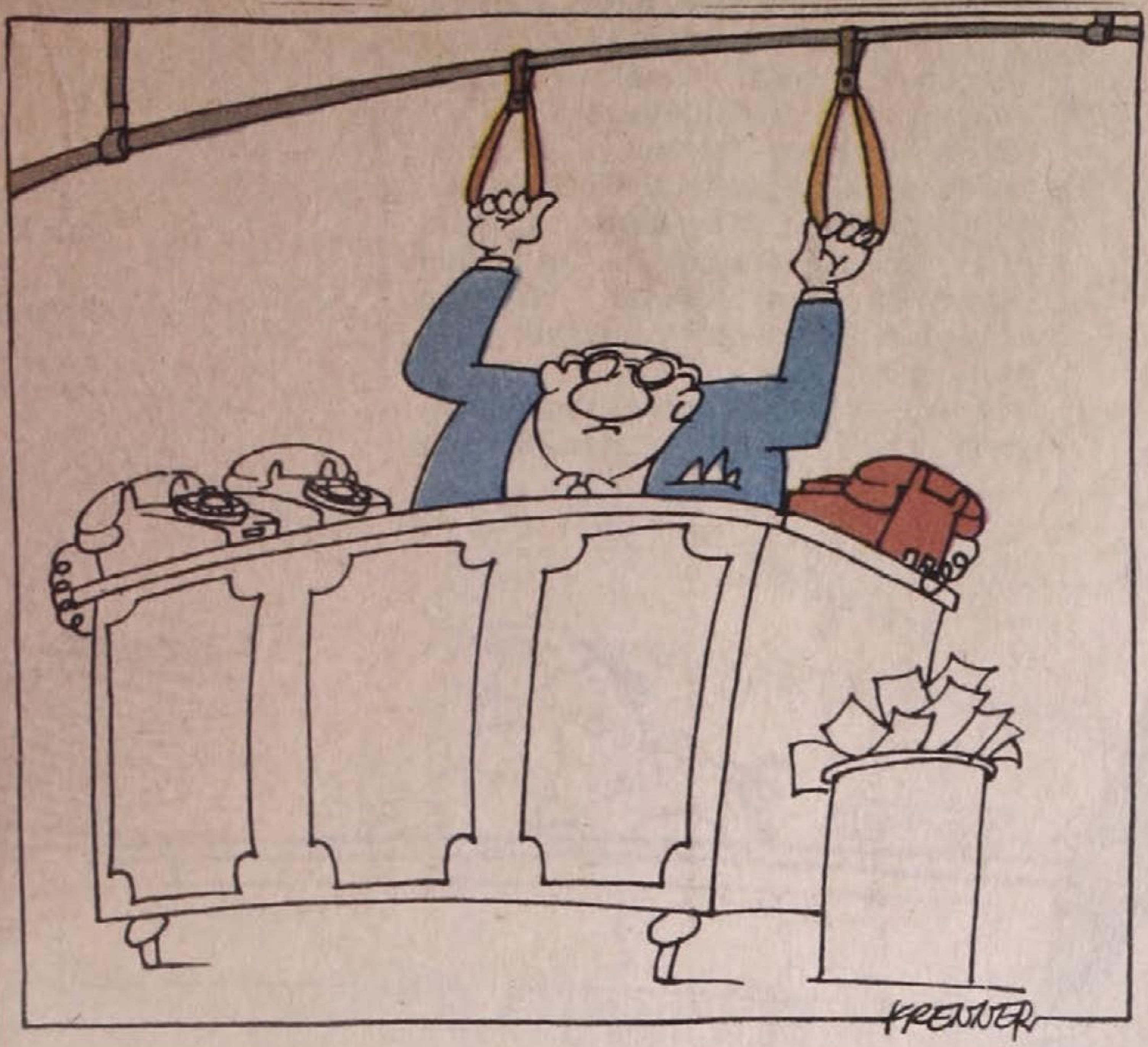
– Neked a hetvenig már csak 2 évet kell bliccelned . . .!

– Miért nem adja át a helyét a gyerekeknek?! Tudja, hogy még mi minden vár ezekre a szerencsétlenekre?!

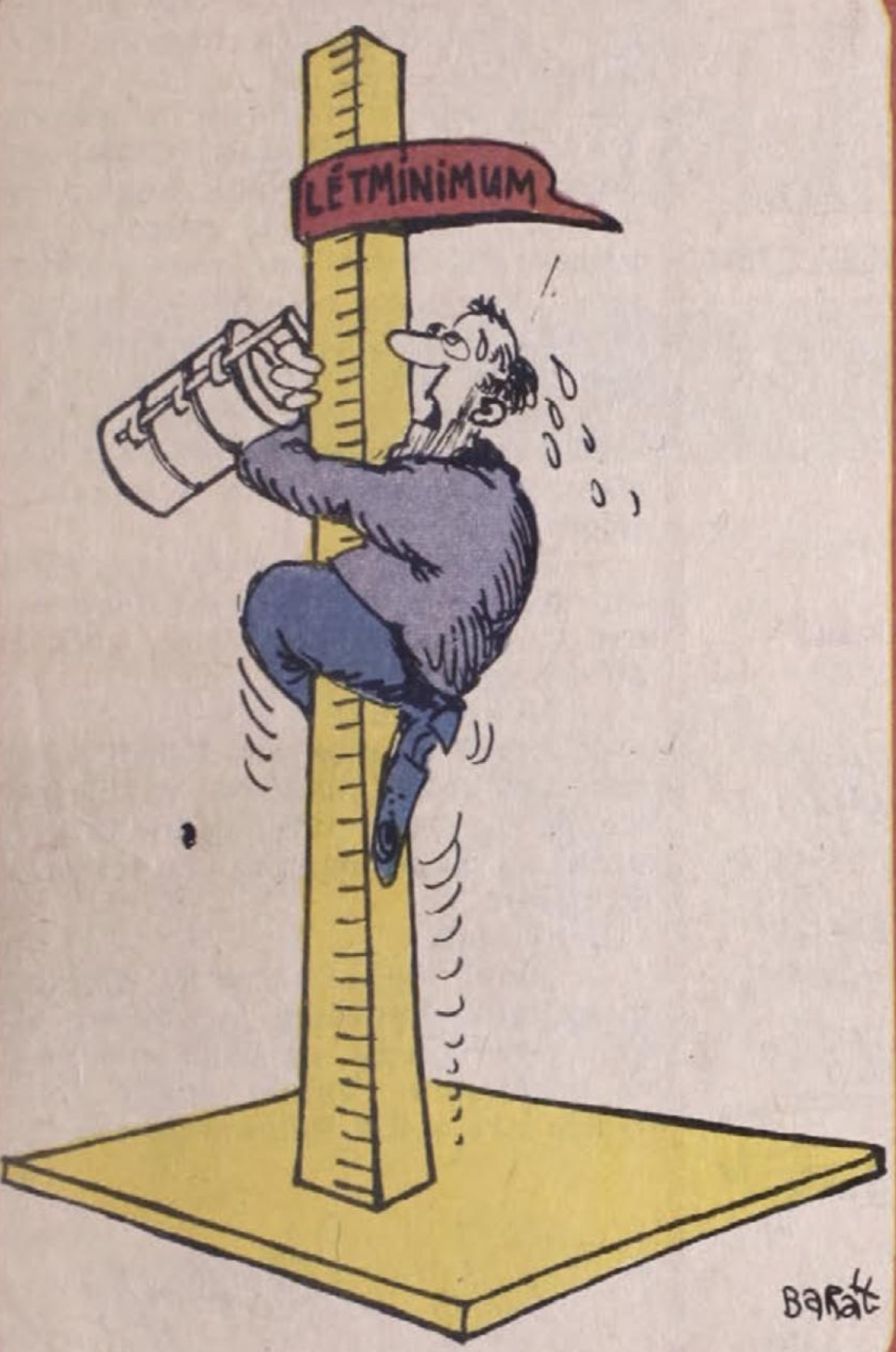

– Most egyszerre mindenki meg akarja fogni az isten lábát!

– Gyorsan, az ablakot, Ildikó!

– Már nem bírom sokáig!

– De mibe?

– Állandóan késnek, koszosak az ablakok, nincsen ülőhely ezek után tudtam, hogy előbb-utóbb felemelik az árat!

STÁTUSNÖVÉNY

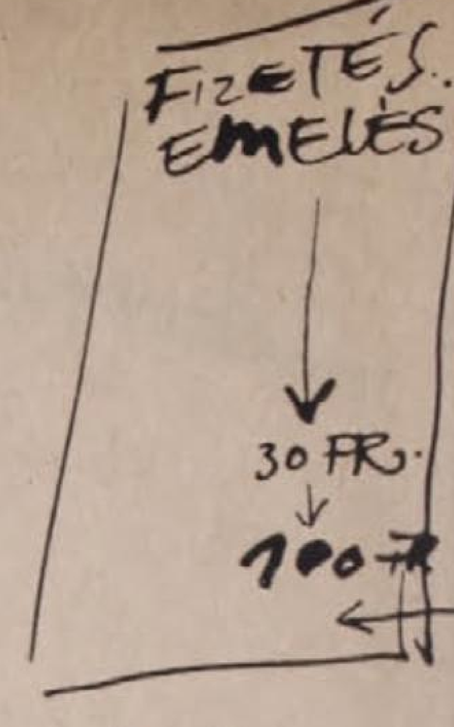

– Ez valami egzotikus pálma?
– Nem, uborkafa.

KÜRTI ANDRÁS:

Patyomkin

— Patyomkin vagyok — mondta a daliás férfi.

— A herceg? — kérdeztem megilletődötten.

— Naná, a csatahajó.

— Kérem, foglaljon helyet. Mi járatban?

— Egy pozitív cikket szándékozom elhelyezni a lapjukban. Lehet?

— Nagyon is. Miről szól?

— Azokról a kedvező benyomásokról, amelyeket önöknél szereztem.

— Konkrétan?

A herceg kényelmesen elhelyezkedett a szerkesztőségi karosszékben, asztrakán bundája zsebéből szamovárt húzott elő, csészéket, kitöltötte az illatos teát, kortyolgattunk.

— Gondolom — szólalt meg kisvártatva —, hallott a Patyomkin-falvakról.

Lelkesen bólintottam.

— Hogyne. Világra szóló tréfa volt. Hintába tetszett ültetni minden oroszok anyuskáját, második Katalin cárnőt.

Kakas-pillantást vetett rám.

— Több tiszteletet, kérem! Én nem hintába ültettem a déli területekre látogató uralkodónőt, hanem szánra! De előbb színházi díszletekből házakat, templomokat, csűröket, pajtákat építtettem fel. Komplett falvakat. Az országútról nézve valódiaknak látszottak.

— És a mamuska, akarom mondani a felséges asszony megette a cselt.

Grigorij Alekszejevics elégedett mosollyal dőlt hátra.

— Meg bizony — mondta. — Megdicsért, hogy mennyi új, szép és gazdag települést hoztam létre a gondjaimra bízott kormányzóságban. Azóta is világszerte Patyomkin-falvaknak nevezik az olyan létesítményeket, amelyek messziről valódiaknak látszanak.

— Ez így igaz — mondtam —, de ha jól értettem, az ön cikke a magyarországi tapasztalatokról szólna.

Kegyesen biccentett.

— Pontosan. Először akkor keltették fel érdeklődésemet az itteni módszerek, amikor Budapesten néhány főútvonalon a lerobbant épületeket kívülről rendbehozták, belül meg maradtak az aládúcolt függőfolyosók, lépcsőházak, lakások. A külföldi igazi otthonokat sejthetett a kulisszák mögött... De hát ez évekkel ezelőtt volt, azóta a Patyomkin-eljárások roppant fejlődést mutatnak ebben az országban. Csak ámulok és bámulok. Milyen leleményesen, mekkora hozzáértéssel bővítik itten a nevemet viselő szisztémát. Nem az apróságokról beszélek. Amikor például a somogyi körzeti állatorvos fantom-tehenek után vette fel a kezelési költséget, meg ilyesmik. De az ASTA-kongresszus, az már igen! Elhitetni hatezer idegenforgalmi szakemberrel, hogy szép fővárosunkban udvariasak és sosem tévednek a bolti eladók, a taxisok elképesztően becsületesek, az utcákon, tereken tombol a köztisztaság, a Duna kék, a Tisza szőke, nem mondom! Más lapra tartozik, hogy majd, amikor e kitűnően rendezett összejövetel nyomán árad ide az igényes turisták özöne, lesz meglepetés!

Mentegetőztem volna, hogy nagyon kell nekünk mostanában a kemény valuta, de ő oda se figyelt a mondókámra, nagyon fellelkesedett.

— És ami mindennek a teteje! A szolnoki otépéházak! Csak egy év múlva derült ki róluk, hogy nem is igazi lakóépületek, csupán úgy néznek ki. Bevallom, még nekem sem jutott volna eszembe olyan ragyogó ötlet, hogy a Patyomkin-falvakba muzsikokat telepítsek, lakbért, adót vasaljak ki belőlük. És Dunakilitin a repedező házak is azt bizonyítják, hogy nem elszigetelt jelenségről...

— Bocsánat, herceg — szakítottam félbe —, de csak most döbbentem rá, hogy az ön pozitív cikkét nem hozhatjuk le.

— Miért nem?!

— Alaki hiba miatt. Közel kétszáz éve már, hogy ön jobblétre szenderült, nem tudnánk kinek kiutalni a honoráriumot az írásért. Sajnálom.

Legvintett.

— Ebből ne csináljanak gondot maguknak. Rengeteg jogutódom él és tevékenykedik az önök gyönyörű hazájában. Valaki majd felnyalja azt a kis Patyomkin-pénzt.

SAJDIK FERENC ILLUSZTRÁCIÓI

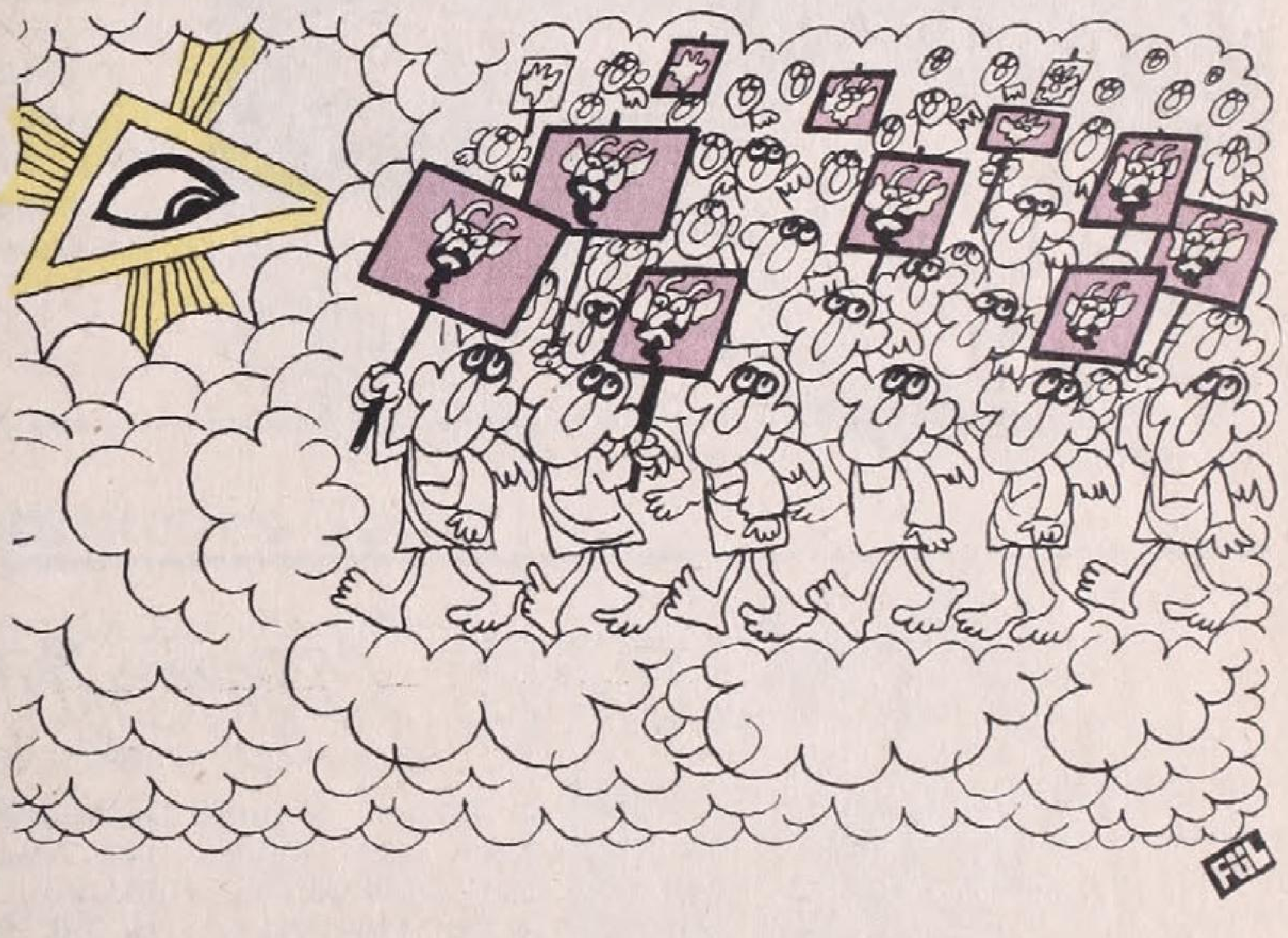

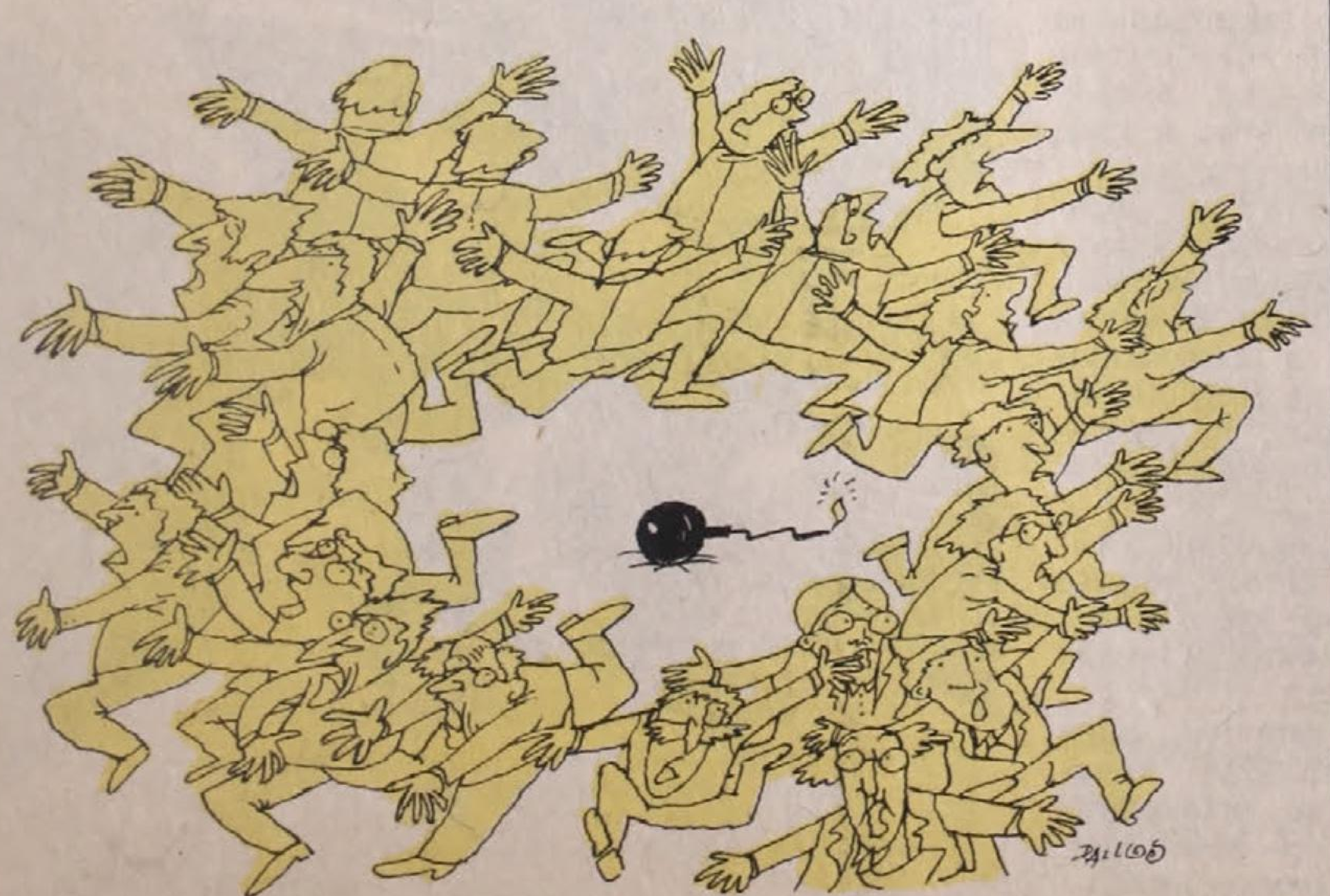

OSZOLJUNK EMBEREK

LEHOCZKI, VÁRNAI, SAJDIK, HEGEDÜS, FÜLÖP, DALLOS, BALÁZS-PIRI

Nyílt levél az APEH elnökéhez

Tisztelt Elnök Úr!

A Déli Krónikában hallottam nemrég az Ön nyilatkozatát, miszerint a vezetőket és a népszerűtlen feladatokat végzőket (Ön szerint ez két csapat?) önök megvédik, nehogy munkájuk végzése során elbizonytalanodjanak. Csak helyeselhetem! Tisztában vagyok azzal, hogy az adó a civilizáció ára, de meggyőződésem, hogy a mi civilizációnk és adóink közötti színvonalkülönbségből egészen jól meg lehetne élni. Az Ön nyilatkozata mégis meglepett, mégpedig azért, mert az utóbbi időben egyszer-kétszer az csúszott ki a számon, hogy „Védjen meg benneteket az APEH!" Öntől kellett megtudnom, hogy az átkom fog!

Most azonban, hogy ezt tudom, szeretném megkérni, bővítse ki védettjei körét azokkal a névtelen tömegekkel, akik ugyan nem látnak el népszerűtlen feladatokat, nem vezetők, ám az ő munkájuk nélkül senki sem tudna önmagának egy fél névtelen levélrevalót sem összesummantani.

Gondolja meg! Az Ön nevéhez fűződne egy olyan hazai gyakorlat kezdete, miszerint egy egyszerű honpolgárról az is kiderülhet, hogy nem élt vissza kivételezett és ellenőrizetlen dolgozói helyzetével! Ellenkező esetben kénytelen lennék Öntől azzal búcsúzni, hogy „legyek olyan szegény, hogy ne tudjak adni!" Pedig nekem van szívem. Nem kívánom, hogy az APEH olyan népszerűtlenné váljék, hogy nekem kelljen megvédenem.

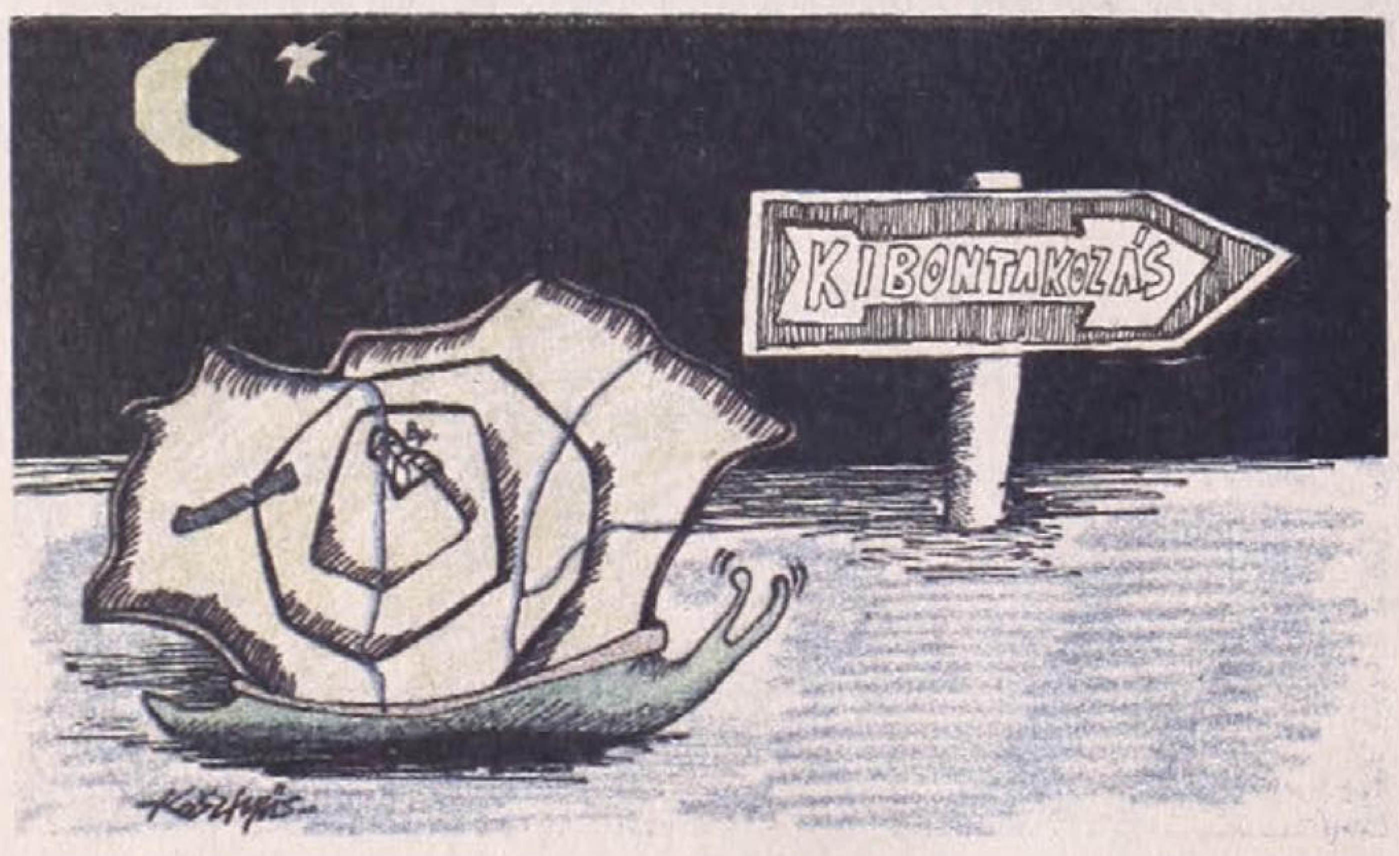
Híve:
Tibayné Pártos Judit

MAGYAR KORTÜNET

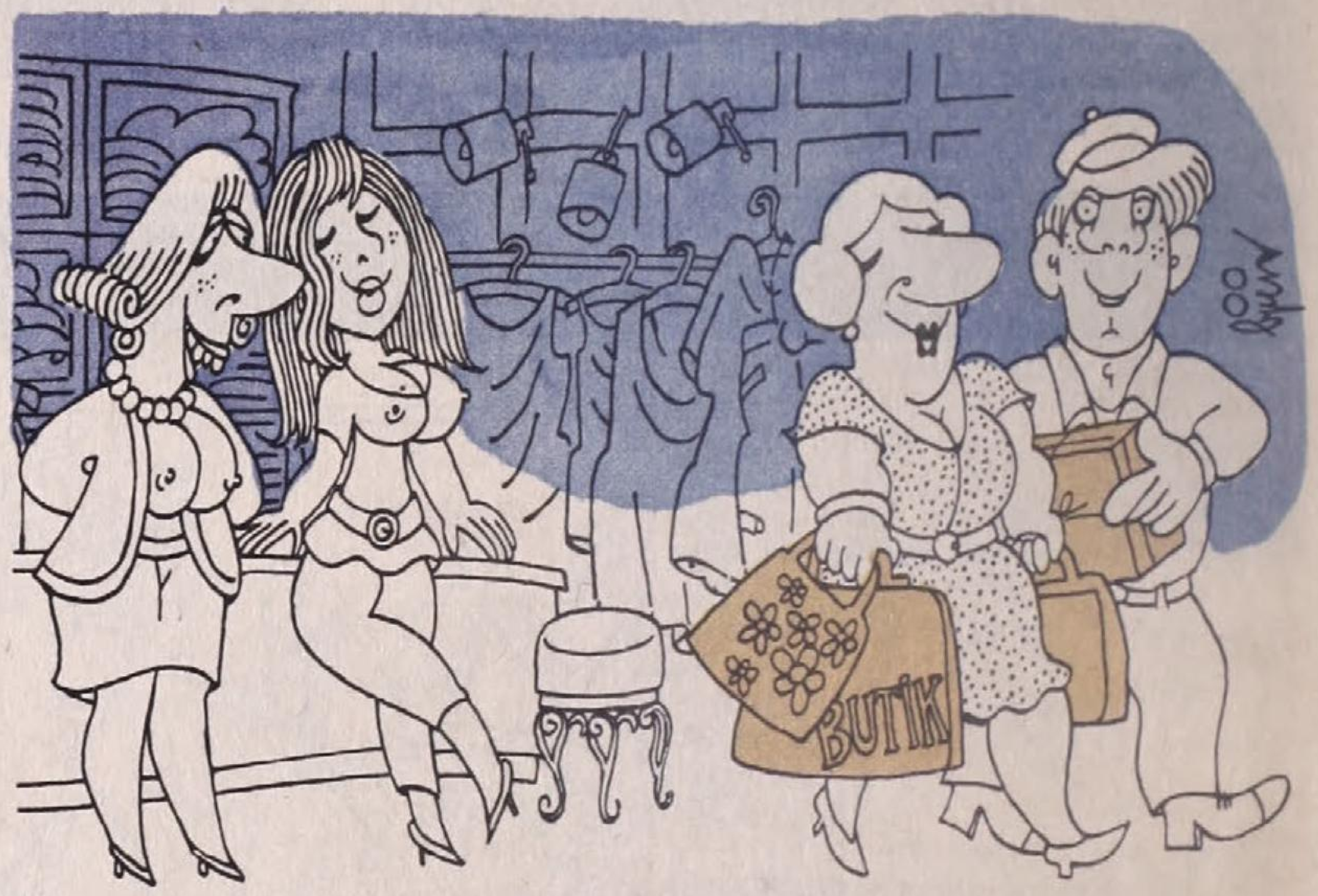

SZOCIÁLIS HÁLÓ

– Látod kislányom, nem volt hiábavaló hogy nyolc évig tanultál oroszt az iskolában . . .

A BIZALOM HANGJA

A személyi változásokat követően az ország elsőszámú embere tévékamerák előtt kijelentette, hogy nem lesz adóemelés.

A lakosság gazdaságtanban jártas része (vagyis mindenki), csak legyintett: — Ugyan már, beszél ez összevissza, gyűjteni akarja a jópontokat! Elvégre mindenki előtt világos, hogy a költségvetés sokmilliárdos hiányát másként nem lehet helyrebillenteni, csak az adó emelésével, esetleg valamilyen különadó, pótadó kivetésével.

A vezető politikus nyíltan beszélt arról is, hogy alaposan felül kell vizsgálni a hadi kiadásokat. Mert a hadsereg, a folyton korszerűsítendő fegyverzetével együtt, igen sokba van. Ezt mindenki tudta. Mármint sokallni a katonai kiadásokat. Természetesen szó esett egy régi, neuralgikus pontról is, a szovjet haderő csökkentéséről, csapataik kivonásáról. Bár ez ügyben pontos számokat nem lehet mondani, de tény, katonák ezreiről, hatalmas fegyverarzenálról van szó. A költségcsökkenés milliárdokban lenne mérhető. Minderről nagyon megfontoltan, folyamatosan tárgyalni kell a Szovjetunióval.

A lakosság azon része, mely átlát a szitán, erre is csak legyintett: — Áh, ez csak afféle reklámfogás, ami népszerűsíti az új seprő jól seper elméletet! Sok a szöveg, kevés a tett.

A legmagasabb rangú politikus szigorúan felhívta munkatársai figyelmét a józan gondolkodásra, a tiszta erkölcsre. Nála ez alapállás.

A lakosság azon része, mely hallott már néhány panamáról, ismét csak legyintett: — Jó, jó, csak aztán nehogy megint épen tőletek pattanjanak ki a legnagyobb botrányok!

Nem hiszem, hogy meg kell védenem egy ország legnagyobb hatalmú emberét. Nincs rászorulva. Valószínű, létezésemről nem is tud, szavaim el sem érnek hozzá.

Mégis, szeretném pártját fogni. Vezető politikus ugyan, de ne tekintsünk rá gyanakvással, ne tartsuk őt hazugnak, ha mégoly magasan van is az a szék, amelyben ül.

Kérem, legyünk bizalommal! Próbáljuk elhinni, hogy tényleg jót akar, Ha elődeivel nem is voltak mindig jók a tapasztalataink, most ne ítéljünk elhamarkodottan, hátha ez egyszer kellemesen csalódunk!

Bízom benne, hogy tevékenysége az ország, tágabb értelemben az egész emberiség javára válik a következő években.

Őszintén remélve, hogy politikáját majdan nagyrészt pozitívan értékelhetjük, kívánok jó egészséget, sok sikert, George Bush!

Módos József

VESZTESÉGES SZÖVETKEZETEK

– Mondja kedves szomszéd, maga most jön, vagy most megy a zárszámadásra?

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Az Ethnographia c. folyóirat évfolyamait, számait; — Egy-háromhónapos rövidszőrű németjuhász kutyát.

KÍNÁLNAK: Régi kiadású szépirodalmi, ifjúsági és kalandregényeket; — Teljes sorozat, régi Galaktika folyóiratokat; — Cross- és sima kerekű, összecsukható, kormánycserére szoruló kemping kerékpárt; — A 99 recept 33 színes fotóval szakácskönyv-sorozat nyolc kötetét; — A Négy évszak ételei sorozatból a Tavasz, Nyár, Tél címűeket; — Marosi Lászlóné: 104 híres magyar recept c. munkáját; — Combo típ. stereo lemezjátszót, ötven lemezzel; — A Képes Magyarország 1960—1962, a Turista Magazin 1982—1987 és a Lakáskultúra 1966—1981 között megjelent számait; — A Fiúk Évkönyve 1961—1976., 1982., 1983. és a Fiúk-Lányok Könyve 1976., 1978-ban megjelent köteteit; — A Méhész Újság 1956 és 1986 között megjelent számait.

CSERÉLNEK: A Reform és a Kapu első három, a Hitel első két számát könyvekre; — Villany-olaj radiátort, vagy olajkályhát, esetleg Verhovina motorkerékpárt egy-háromhónapos, rövidszőrű németjuhász kiskutyára; — Teljes sorozat régi Galaktikát Velorexre vagy szalagfűrészre; — Orsós, sztereó BRG magnót szalagokkal üzemképes kis Romet motorra; — Állítható görkorcsolyát gördeszkára; — A Robur 2—16. számát és 12 Rejtő képregényt discólámpára; — Szakácskönyveket turmixgépre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

GYORS INTÉZKEDÉS

Múlt évi 52. számunkban „Ki véd meg engem?” címmel megjelent panaszos levelemre az UNO Kisszövetkezet képviselői január elején lakásomon felkerestek. Meghallgatva az általam hibásnak minősített felvételeket, panaszomat jogosnak tartották és két kazettával kártalanítottak. Az ügy így részemre megnyugtatóan lezárult. Gyors intézkedésüket ezúton is köszönöm.

Monostori Ferenc
Isaszeg

TÉVKÉP

Az 1979-es kiadású, Magyarország Autóatlasza című kiadványt annak idején 95 forintént vásároltam meg, s mindmáig megelégedésemre szolgált. Most megvettem ugyanezt 119 forintért pusztán azért, mert ez 1987—88-as kiadás, és föltételeztem, hogy korszerűbb és jobb mint a régi. Kár volt, mert semmivel sem jobb mint az elődje. Sőt!

A könyvet kinyitva középen a gerinc mentén erőszakkal kell széthúzni, hogy a helységek nevét és az utak pontos vonalvezetését követni lehessen. A réginél középen van ráhagyás, hogy ne kelljen szinte széttépni, hogy a középső illesztési rész is használható legyen.

A térképvázlatoknál például „Bácsalmás” címszó alatt hibás a Bácsalmástól keleti irányban haladó közúti elágazás jelölése. A térképen kétfelé ágazik az út, Bácsszőlős és Kunbaja felé. A valóságban pedig így van: Bácsszőlős, Csikéria, Kunbaja. Tehát nem kettes, hanem hármas az útelágazás. Ez természetesen csak egy példa a többi közül. Így tehát teljesen feleslegesen vettem meg az új kiadást és persze még ki tudja hányan, rajtam kívül.

Katzenmayer János
Madaras

FÉLREÉRTÉS

Múlt évi 51. számunkban „Kár...” címmel jelent meg Arányi József keszthelyi olvasónk levele. Azt kifogásolta, hogy a címére feladott 100 nyugatnémet márkáért a Posta Elszámoló és Statisztikai Hivatalából 50 forinttal kevesebbet kapott, mint amennyi az MNB hivatalos devizaárfolyama szerint járt volna.

A hivataltól az alábbi válaszlevelet kaptuk:

A címzett részére 1988. november 9-én érkezett hozzánk a Kölnben november 3-án feladott 100 nyugatnémet márka összegű utalvány. Ezen összeg az MNB által kiadott, aznap érvényes hivatalos devizaárfolyamán 2 945,50 forintnak felelt meg. Ezt november 17-én hivatalunk a címzettnek ugyanezen összeggel elszámolta.

Valószínűleg a panaszos sajnálatos félreértés áldozata. A Postának „saját devizaárfolyama” nincs és kizártnak tartjuk, hogy bármelyik munkatársunk is ilyen felvilágosítást adott volna. A beérkezett nemzetközi postautalványokat *a beérkezés napján érvényes,* MNB által kiadott, hivatalos devizavételi árfolyamon számoljuk át forintra. Megjegyezni kívánjuk, hogy létezik MNB által kiadott „valuta (bankjegy és csekk) vételi és eladási árfolyam” is, amely hetenként változik és eltér az előzőektől említett árfolyamtól.

Wrabelné dr. Gulla Etelka
nemzetközi elszámolási osztályvezető

PORNÓVITA

MEGVESZETT?

Hazánk nemcsak anyagi, de erkölcsi csődben is van. Megújulásról beszélnek, közben intézményesen rontják a morált. Pedig már Berzsenyi is megírta: „Így minden ország támasza, talpköve a tiszta erkölcs, mely ha megvész, Róma ledűl s rabigába görbed”. Nálunk már megveszett. Miért jó az nekünk, ha az erkölcs lezüllik? Miért kell nekünk minden szemetet átvenni nyugatról?

Felháborított a nyár folyamán az utcai könyvárusoknál nyilvánosan árusított, közszemlére kitett szexkönyv. Színes képek mutatták azt, amit az emberiség mindig is tudott. Már a borítólapról is messziről kiabált a tartalma. Ez szent dolog, nem utcai csemege!

A televízió műsora is tele van ízléstelen jelenetekkel. Mindennek a teteje a szilveszteri műsor volt. Szellemes politikai kabarét láthattunk, nevethettünk saját nyomorúságunkon. De minek hívták ide azt a Cicciolinát? Ha már mindenképpen kedvezni akarnak a naturistáknak, akkor az egyik adón legyen ízléses szellemes műsor, a másikon meg ízléstelen, erkölcsöt romboló. De ezt mondják meg előre!

Tiltsuk ki a pornográfiát, a káromkodást, a trágár beszédet a televízió műsoraiból. Hiszen ma ez a köznevelés elsőszámú eszköze.

Antalóczy Tiborné
tanár
Nyíregyháza

HIBÁZOTT A HIVATAL

Múlt évi 47. számunkban „Megáll az ész” címmel jelent Csiba Istvánné gyöngyöshalászi olvasónk levele, amelyben arra keresett választ, hogy a gyöngyösi 1. számú postahivatalban miért nem kapott reggel 9 óra előtt okmánybélyeget.

A Miskolci Postaigazgatóságtól a következő válasz érkezett:

Megállapítottam, hogy a szolgáltatás teljesítésének elmaradását belső kezelési szabálytalanság okozta. A hivatal figyelmét felhívtam, hogy a hasonló esetek elkerülése érdekében a szolgáltatás ellátásához szükséges feltételeket biztosítsa.

Tóth László
osztályvezető

TÜCSÖK és BOGÁR

Kunyvkereskedés Godai

Részlededes javédási tanácsadó minden andóhoz

1150 Wien, Mariahilfer Strasse 169
Tel. 83 82 95

Hinnye be árdékekes!

(Beküldte Varju Tamás, kecskeméti olvasónk)

14.30 A popozene lágyabb dallamai

Ne illetlenkedjünk!

(A Telehold c. lapban lelte Fáczán Ervin)

Volt azonban egy kis gond a koronával: annak belső átmérője ugyanis 65 cm, kerülete tehát 194 cm; Ferenc József császár fejének körmérete viszont ennél kisebb volt: 173 cm körülinek mutatkozott — a haj sűrűségétől függően. E komoly problémát

Így sül ki, hogy Ferenc József is szuperfej volt!

(A Hang-Színből ollózta Molnár Anikó, szekszárdi olvasónk)

Azért nem mindenben szűkölködünk!

(A Takarékszövetkezet kártyanaptárát beküldte Ligeti László, egri olvasónk)

42. Ilyen halból lesz a bika.

Ezt a bikát is le kell nyelnünk?

(A Képes 7 keresztrejtvényénél találta Brassói Tivadarné, szolnoki olvasónk)

TRIBÜN

A Funny Funny World című magazin írta:

— A cigarettáról leszokni olyan, mint az első hét egy nudistatáborban. Az ember nem tudja mit kezdjen a kezeivel.

●

Lamar Hunt csapata, a Dallas Texas rossz szezont zárt, ráfizetéssel végezte a bajnokságot. Egy újságíró megkérdezte a tulajdonos apját, H. L. Huntot, a sokszoros milliomost:

— A fia egymillió dollárt vesztett a csapatán. Ön szerint meddig mehet ez még?

A zord atya elhúzta a száját:

— Hát, ha a fiú ilyen iramban költekezik, kétszáz évnél nem bírja tovább.

●

Casey Stengel, a legendás baseball edző ugyancsak értette a szakmát:

— Nézze meg azt a fiút ott — mutatott rá egyik játékosára újságírók jelenlétében. — Most húszéves és alapos esélye van arra, hogy tíz év múlva sztár legyen. Aztán nézze meg azt a másikat. Szintén húszéves, És alapos esélye van arra, hogy tíz év múlva harminc legyen.

●

Paul Westhead irodalomtanárnak indult, aztán a Chicago Bulls kosárlabdacsapatának edzője lett. Egyszer megkérdezték: vajon Shakespeare mit írna a profi kosárlabdáról.

— Nem lenne ideje írni — volt a válasz. — Mert örökké a repülőgépen ülne Phoenix és Kansas City között.

●

Don Shula, a Miami Dolphins edzője roppant ideges volt a bajnoki döntő előtt. Játékosai elhatározták, hogy kizökkentik és ezért egy ifjú krokodilt helyeztek a fürdőszobájába, összekötözött szájjal. A meccs után megkérdezte játékosait: ki volt a galád csel értelmi szerzője?

Larry Csonka, a csapatkapitány jelentkezett:

— Nem az én ötletem volt — mondta. — Csak annyit akarok közölni, hogy egyetlen szavazaton múlt.

— Micsoda?

— Hogy bekössük-e a krokodil száját...

(p. p.)

ÉLELMES EMBER

KITŰNŐ TABLETTA

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— Te jó isten! Akkor az ingemről leszakadt gombot nyeltem le!

300-300 forintot nyert:

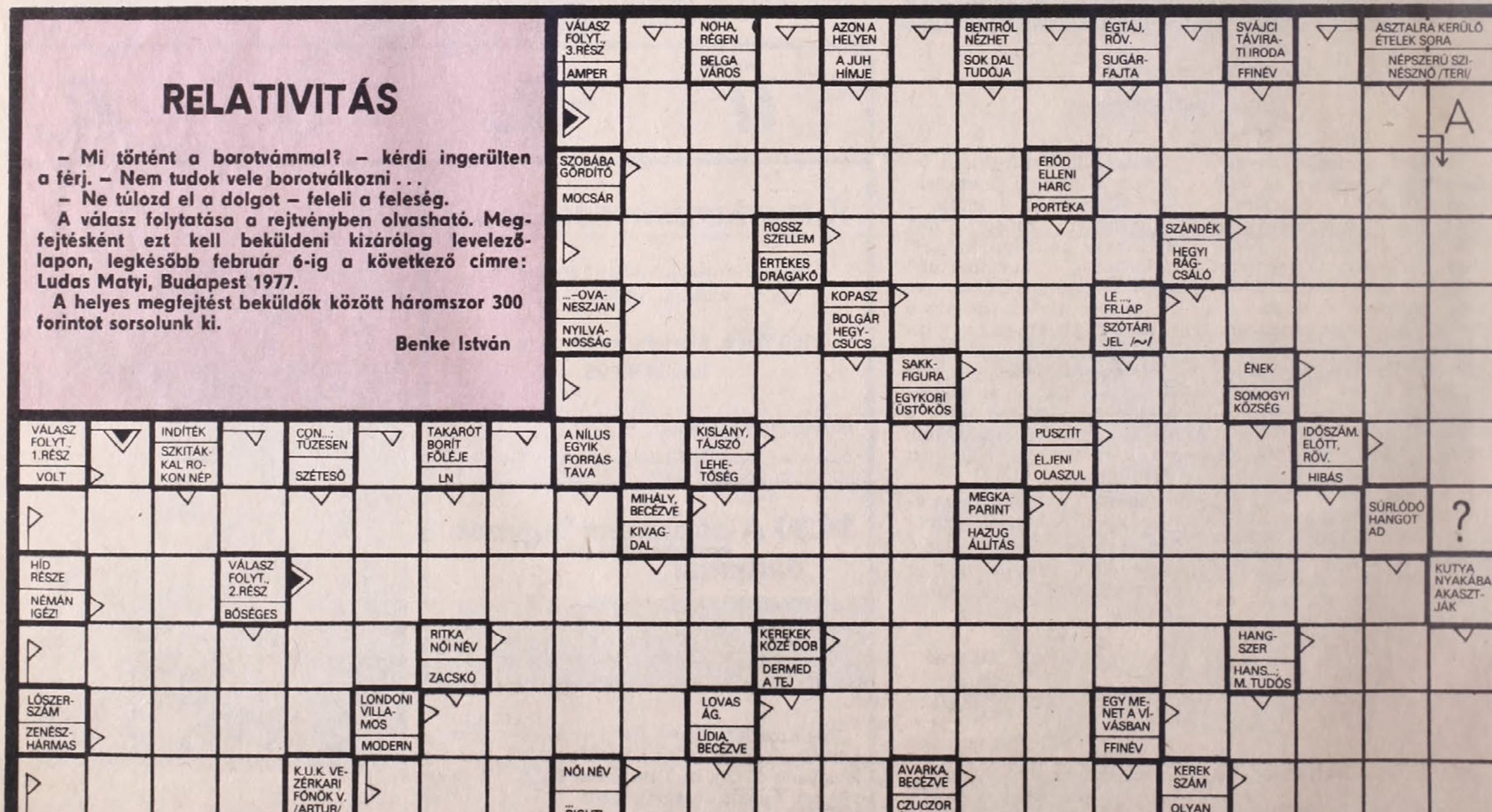
Dániel Éva, Pannonhalma, Hunyadi u. 12. 9090.
Kovács Imréné, Törökszentmiklós, Mező Imre út 3. 5200.
Berkes Istvánné, Budapest, Andor u. 16/b. V. 22. 1119.

A nyereményeket postán küldjük el.

RELATIVITÁS

– Mi történt a borotvámmal? – kérdi ingerülten a férj. – Nem tudok vele borotválkozni...
– Ne túlozd el a dolgot – feleli a feleség.
A válasz folytatása a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb február 6-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

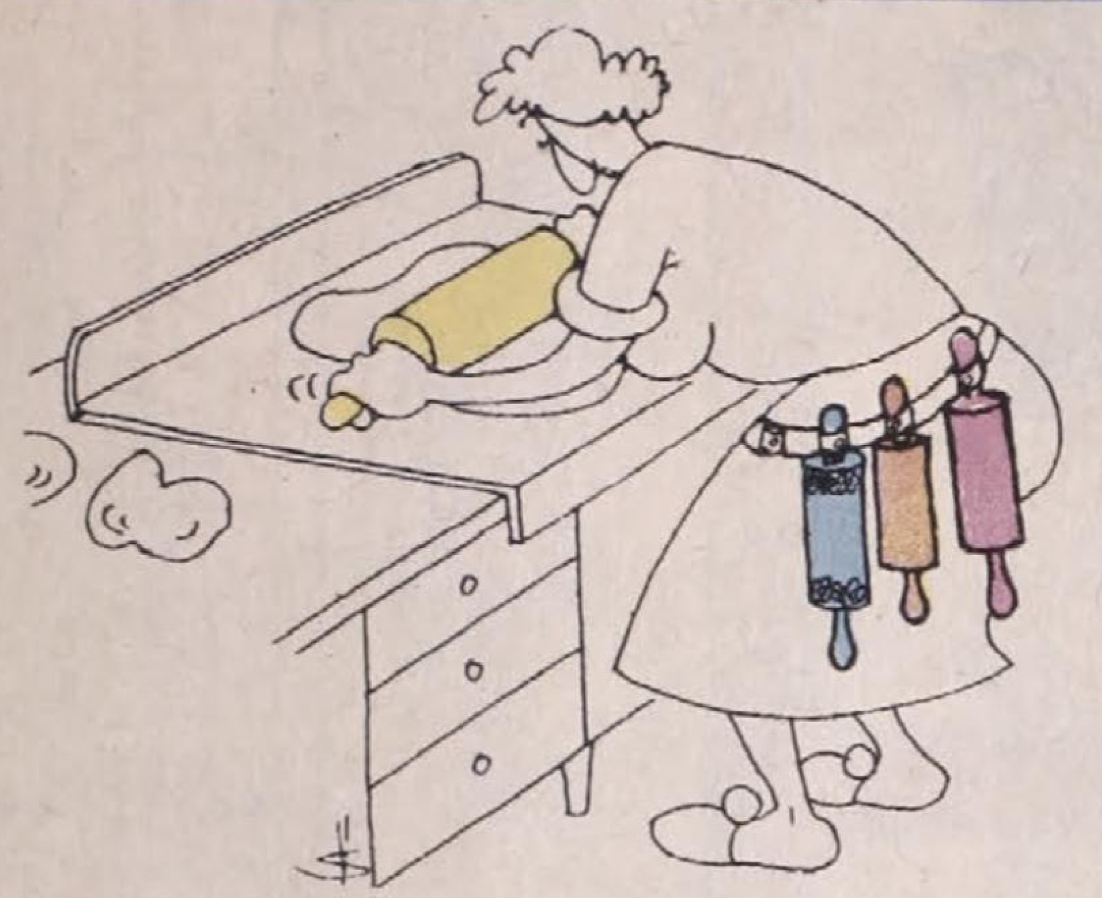
Benke István

IMPORT HUMOR

SODRÓFA

– Attól a rémhírtől rémült meg amit tegnap ő talált ki...

HONI BŐSÉG-SZARU

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 382-399, 384--300

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft, egy évre 192 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

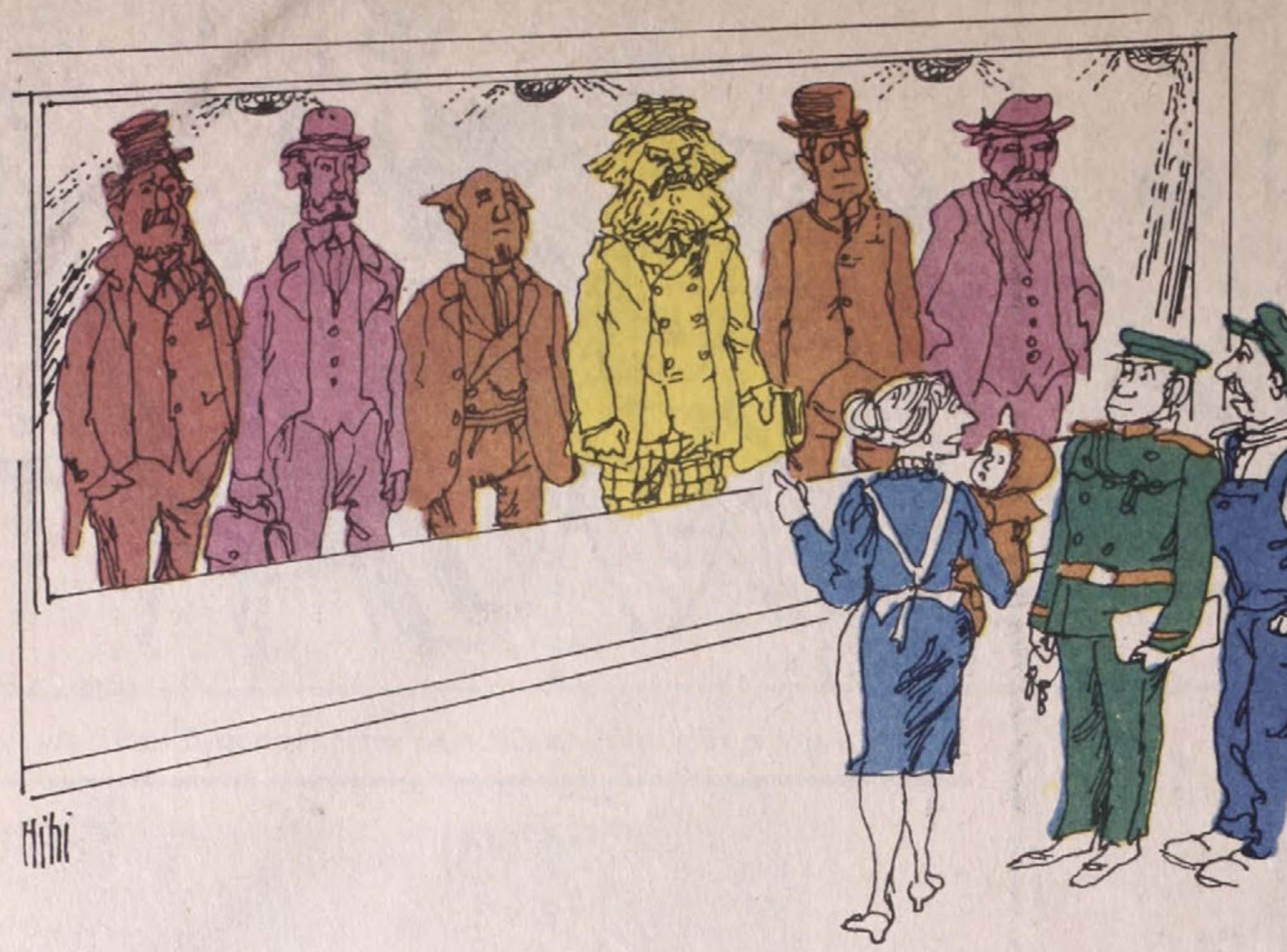
89.2308/05-66-22

Felelős vezető: a Zrínyi Nyomda vezérigazgató-helyettese

HU ISSN 0134—0611

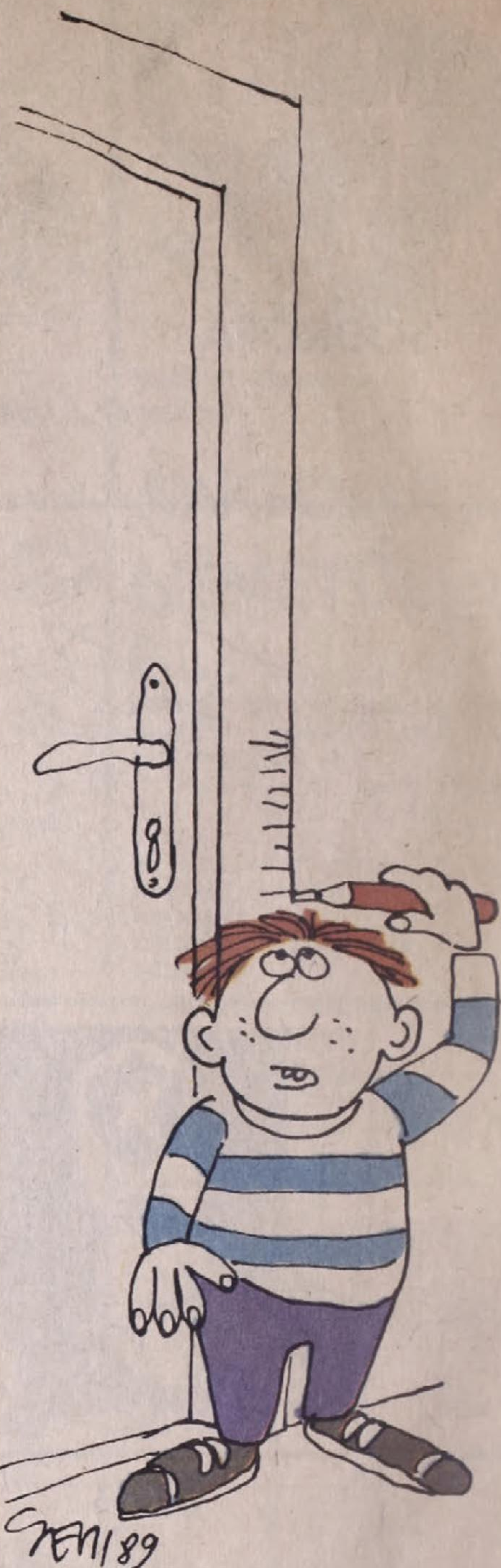
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

FELISMERTETÉS

– Ő ígért nekünk fűt és fát! . . .

VISSZARENDEZŐDÉS

NEHÉZ IDŐK

– Józsi . . . érdeklődik egy elvtárs, hogy befizetted-e már a Vörös Segélyt? . . .

– Miből telik ennek a Kovácsnak jó közérzetre?! . . .

HATÁROZATLAN EMBER

